

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (első tanács)

2019. szeptember 4.*

„Közös kül- és biztonságpolitika – A terrorizmus elleni küzdelem keretében személyekkel, csoportokkal és szervezetekkel szemben hozott korlátozó intézkedések – Pénzeszközök befagyasztása – Harmadik állam hatóságának azon lehetősége, hogy a 2001/931/KKBP közös álláspont értelmében vett hatáskörrel rendelkező hatóságnak minősüljön – A pénzeszközök befagyasztására vonatkozó határozatok ténybeli alapja – Indokolási kötelezettség – Mérlegelési hiba – A be nem avatkozás elve – Védelemhez való jog – A hatékony bírói jogvédelemhez való jog – A Tanács jogi aktusainak hitelesítése”

A T-308/18. sz. ügyben,

a **Hamás** (székhelye: Doha [Katar], képviseli: L. Glock ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek kezdetben: B. Driessen és A. Sikora-Kaléda, később: B. Driessen és S. Van Overmeire, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

egyrészt a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló 2001/931/KKBP közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek jegyzékének naprakésszé tételéről, valamint a (KKBP) 2017/1426 határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. március 21-i (KKBP) 2018/475 tanácsi határozat (HL 2018. L 79., 26. o.) és a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint az (EU) 2017/1420 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. március 21-i (EU) 2018/468 tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2018. L 79., 7. o.), másrészt pedig a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló 2001/931/KKBP közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek listájának naprakésszé tételéről, valamint a 2018/475 határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 30-i (KKBP) 2018/1084 tanácsi határozat (HL 2018. L 194., 144. o.) és a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 2018/468 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 30-i (EU) 2018/1071 tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2018. L 194., 23. o.) megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács),

tagjai: I. Pelikánová elnök, P. Nihoul (előadó) és J. Svenningsen bírák,

* Az eljárás nyelve: francia.

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

Az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának 1373. (2001) sz. határozata

- 1 2001. szeptember 28-án az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa elfogadta a terrorizmus leküzdése, különösen a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem érdekében kialakított széles körű stratégiák megállapításáról szóló 1373 (2001) sz. határozatát. E határozat 1. pontjának c) alpontja többek között azt írta elő, hogy valamennyi államnak haladéktalanul be kell fagyasztania azon személyek – továbbá az ilyen személyek tulajdonában vagy ellenőrzése alatt álló szervezetek, az ilyen személyek és szervezetek nevében vagy irányítása alatt eljáró személyek és szervezetek – pénzeszközeit, egyéb vagyoni értékeit vagy gazdasági erőforrásait, akik terrorcselekményeket követnek el, vagy kísérelnek meg elkövetni, illetve ilyen cselekmények elkövetésének részesei vagy elősegítői.
- 2 Ez a határozat nem írta elő azon személyek, szervezetek és csoportok listáját, akikre, illetve amelyekre e korlátozó intézkedéseket alkalmazni kell.

Az Európai Unió joga

- 3 Mivel az Európai Unió Tanácsa úgy vélte, hogy a Biztonsági Tanács 1373. (2001) sz. határozatának végrehajtásához szükséges az Európai Unió fellépése, 2001. december 27-én elfogadta a terrorizmus leküzdésére vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló 2001/931/KKBP közös állásponthoz (HL 2001. L 344., 93. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 217. o.). Konkrétan a 2001/931 közös állásponthoz 2. cikkében elrendelte a terrorcselekményekben részt vevő és az e közös állásponthoz mellékletében felsorolt személyek, csoportok és szervezetek pénzeszközeinek és egyéb vagyoni értékeinek vagy gazdasági erőforrásainak a befagyasztását.
- 4 Ugyanezen a napon a 2001/931 közös állásponthoz említett intézkedések uniós szinten történő végrehajtása érdekében a Tanács elfogadta a terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendeletet (HL 2001. L 334., 70. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 207. o.; helyesbítés: HL 2014. L 200., 23. o.), valamint a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében előírt lista létrehozásáról szóló 2001/927/EK határozatot (HL 2001. L 344., 83. o.).
- 5 A „Hamás-Izz al-Din al-Qassem (a Hamász terrorista szárnya)” neve szerepelt a 2001/931 közös állásponthoz mellékelt listán, továbbá a 2001/927 határozatba foglalt listán. E két jogi aktust a 2001/931 közös állásponthoz 1. cikkének (6) bekezdése, valamint a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése alapján rendszeresen naprakésszé tették, a „Hamás-Izz al-Din al-Qassem” neve pedig továbbra is fennmaradt az említett listákon.
- 6 2003. szeptember 12-én a Tanács elfogadta a 2001/931 közös állásponthoz naprakésszé tételéről és a 2003/482/KKBP közös állásponthoz hatályon kívül helyezéséről szóló 2003/651/KKBP közös állásponthoz (HL 2003. L 229., 42. o.), továbbá a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 2003/480 határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 2003/646/EK határozatot (HL 2003. L 229., 22. o.). Az e jogi aktusokhoz kapcsolódó listákon szereplő szervezet neve „Hamász (a Hamász-Izz al-Din al-Qassemet is beleértve)” volt.

- 7 E szervezet neve továbbra is szerepelt a későbbi jogi aktusokhoz mellékelt listákon.

A megtámadott jogi aktusok

A 2018. márciusi jogi aktusok

- 8 2017. november 30-án a Tanács levélben közölte a felperes ügyvédjével, hogy új, releváns információkat kapott a 2580/2001 rendeletben előírt korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek listáinak összeállításához, valamint hogy ennek következtében módosította az indokolást. Felszólította a felperest, hogy 2017. december 15-ig adja elő az e naprakésszé tett indokolásra vonatkozó észrevételeit.
- 9 A felperes nem reagált erre a levélre.
- 10 2018. március 21-én a Tanács elfogadta egyrészt a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló 2001/931 közös álláspontra 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek jegyzékének naprakésszé tételéről, valamint a (KKBP) 2017/1426 határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. március 21-i (KKBP) 2018/475 tanácsi határozatot (HL 2018. L 79., 26. o.), másrészt pedig a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint az (EU) 2017/1420 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. március 21-i (EU) 2018/468 tanácsi végrehajtási rendeletet (HL 2018. L 79., 7. o.) (a továbbiakban együttesen: a 2018. márciusi jogi aktusok). A „»Hamás-Izz al-Din al-Qassem«-et is magában foglaló »Hamás« (»Hamász«)» nevet fenntartották az e jogi aktusokhoz mellékelt listákon (a továbbiakban: a 2018. márciusi vitatott listák).
- 11 2018. március 22-i levelében a Tanács közölte a felperes ügyvédjével azokat az indokokat, amelyek a „»Hamás-Izz al-Din al-Qassem«-et is magában foglaló »Hamás« (»Hamász«)» névnek a 2018. márciusi vitatott listákon való fenntartását igazolják, tájékoztatva őt arról, hogy a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése és a 2001/931 közös álláspontra 1. cikkének (6) bekezdése keretében lehetősége van e listák felülvizsgálatának kérelmezésére.
- 12 2018. március 22-én emellett a Tanács a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében meghatározott listán szereplő személyek, csoportok és szervezetek számára szóló értesítést (HL 2018. C 107., 6. o.) tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.
- 13 Ebben az értesítésben a Tanács többek között tájékoztatta az érintett személyeket és szervezeteket először is arról, hogy úgy véli, nevüknek a 2580/2001 rendelet értelmében elfogadott listákra való felvételét igazoló indokok továbbra is fennállnak, ekként pedig, hogy úgy határozott, fenntartja nevüket a 2018. márciusi vitatott listákon, másodszer, hogy nevük említett listákon való fenntartása indokolásának megismerése iránti kérelmet nyújthatnak be hozzá, harmadszor, hogy bármikor fordulhatnak hozzá a nevüknek a szóban forgó listákra való felvételéről szóló határozat felülvizsgálata iránti kérelemmel, valamint negyedszer, hogy ahhoz, hogy a kérelmeket a 2001/931 közös álláspontra 1. cikke (6) bekezdésének megfelelően a következő vizsgálat során figyelembe vegyék, azokat 2018. május 25-ig el kell hozzá juttatni.
- 14 A felperes nem reagált erre a levélre és erre az értesítésre.
- 15 A 2018. márciusi jogi aktusok indokolásából következik, hogy a Tanács a „»Hamás-Izz al-Din al-Qassem«-et is magában foglaló »Hamás« (»Hamász«)» 2018. márciusi vitatott listákra való felvételéhez négy nemzeti határozatra támaszkodott.

- 16 Az első nemzeti határozat a Secretary of State for the Home Departmentnek (belügyminisztérium, Egyesült Királyság; a továbbiakban: Home Secretary) a UK Terrorism Act 2000 (az Egyesült Királyság 2000. évi terrorizmusról szóló törvénye) módosításáról és a terrorcselekményekben részt vevő szervezetnek tekintett Hamas-Izz al-Din al-Qassem betiltásáról szóló, 2001. március 29-i 1261. sz. határozata (a továbbiakban: a Home Secretary határozata) volt.
- 17 A második nemzeti határozat a United States Secretary of State-nek (az Egyesült Államok külügyminisztere) a Hamászt az Immigration and Nationality Act (az Egyesült Államok bevándorlásról és állampolgárságról szóló törvénye; a továbbiakban: INA) alapján külföldi terrorista szervezetnek minősítő 1997. október 8-i határozata (a továbbiakban: 1997. évi amerikai határozat) volt.
- 18 A harmadik nemzeti határozatot az Egyesült Államok külügyminisztere 2001. október 31-én fogadta el az Executive Order n° 13224 (13224. sz. elnöki rendelet) alapján (a továbbiakban: 2001. évi amerikai határozat).
- 19 A negyedik nemzeti határozat 1995. január 23-án kelt, és azt az Executive Order n° 12947 (12947. sz. elnöki rendelet) alapján fogadták el (a továbbiakban: 1995. évi amerikai határozat).
- 20 A 2018. márciusi jogi aktusok indokolásának fő részében a Tanács először megállapította, hogy e nemzeti határozatok mindegyike a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett hatáskörrel rendelkező hatóság által hozott határozatnak minősül, és hogy ezek a határozatok még mindig hatályban vannak. Ezután utalt arra, hogy megvizsgálta, rendelkezésére állnak-e olyan tényezők, amelyek a felperes nevének a 2018. márciusi vitatott listákról való törlése mellett szóltak, de nem talált ilyet. Végül jelezte, hogy úgy gondolja, a felperes nevének a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó listákra való felvételét igazoló indokok továbbra is fennállnak, és arra a következtetésre jutott, hogy fenn kell őt tartani a 2018. márciusi vitatott listákon.
- 21 Ezenkívül a 2018. márciusi jogi aktusok indokolása tartalmazott egy, „Az Egyesült Királyság illetékes hatóságának határozatáról” szóló A. mellékletet, és egy, „Az Egyesült Államok illetékes hatóságainak határozatairól” szóló B. mellékletet. E mellékletek mindegyike tartalmazta azon nemzeti jogszabályok leírását, amelyek alapján a nemzeti hatóságok a határozatokat elfogadták, a terrorizmus fogalmi és jogszabályokban szereplő meghatározásának bemutatását, az említett határozatok felülvizsgálati eljárásainak bemutatását, azon események ismertetését, amelyeket az említett hatóságok alapul vettek, és azt a megállapítást, hogy ezek az események a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (3) bekezdése értelmében terrorcselekményeknek minősülnek.
- 22 A 2018. márciusi jogi aktusok indokolása A. mellékletének 14. pontjában a Tanács ismertette a Hamas-Izz al-Din al-Qassem betiltása céljából a Home Secretary által figyelembe vett különféle eseményeket. Ezekre 1994-ben és 1996-ban került sor.
- 23 A 2018. márciusi jogi aktusok indokolása A. mellékletének 15. pontjában a Tanács hozzáfűzte, hogy az Egyesült Királyságban 2016 szeptemberében a betiltások felülvizsgálataért felelős tárcaközi csoport felülvizsgálta a betiltást, és hogy ez a csoport a megjelölt bizonyítékok alapján arra a következtetésre jutott, hogy fennáll a megalapozott gyanúja annak, hogy a Hamas-Izz al-Din al-Qassem továbbra is részt vesz a terrorizmusban.
- 24 A 2018. márciusi jogi aktusok indokolása B. mellékletének 10. pontjában a Tanács kifejtette, hogy a Hamász külföldi terroristaszervezetté minősítésének legutóbbi felülvizsgálata 2012. július 27-én zárult le, és hogy annak alapján az amerikai kormány arra a következtetésre jutott, hogy az 1997. évi amerikai határozat alapjául szolgáló körülmények nem változtak meg olyan mértékben, amely indokoltá tenné a minősítés visszavonását.

25 Végezetül, a 2018. márciusi jogi aktusok indokolása B. mellékletének 17. pontjában a Tanács felsorolt számos, 2003. és 2016. közötti eseményt, amelyekre az amerikai hatóságok a felperes külföldi terroristaszervezetnek való minősítését alapozták, nem jelölte meg ugyanakkor az ezek forrását képező határozatokat.

A 2018. júliusi jogi aktusok

26 2018. július 30-án a Tanács elfogadta egyrészt a 2001/931 közös álláspontra 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek jegyzékének naprakészé tételéről, valamint a 2018/475 határozat hatályaon kívül helyezéséről szóló (KKBP) 2018/1084 határozatot (HL 2018. L 194., 144. o.), másrészt pedig a 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 2018/468 végrehajtási rendelet hatályaon kívül helyezéséről szóló (EU) 2018/1071 végrehajtási rendeletet (HL 2018. L 194., 23. o.) (a továbbiakban együttesen: 2018. júliusi jogi aktusok). A „»Hamás-Izz al-Din al-Qassem«-et is magában foglaló »Hamás« (»Hamás«)» neve továbbra is szerepelt az e jogi aktusokhoz csatolt listákon (a továbbiakban: 2018. júliusi vitatott listák).

27 2018. július 31-i levelében a Tanács közölte a felperes ügyvédjével azokat az indokokat, amelyek a „»Hamás-Izz al-Din al-Qassem«-et is magában foglaló »Hamás« (»Hamás«)» nevének a 2018. júliusi vitatott listákon való fenntartását igazolták, tájékoztatva őt arról, hogy a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése és a 2001/931 közös álláspontra 1. cikkének (6) bekezdése keretében lehetősége van e listák felülvizsgálatának kérelmezésére.

28 2018. július 31-én emellett a Tanács a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében meghatározott listán szereplő személyek, csoportok és szervezetek számára szóló értesítést (HL 2018. C 269., 3. o.) tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

29 Ebben az értesítésben a Tanács többek között tájékoztatta az érintett személyeket és szervezeteket először is arról, hogy úgy véli, nevüknek a 2580/2001 rendelet értelmében elfogadott listákra való felvételét igazoló indokok továbbra is fennállnak, ekként pedig, hogy úgy határozott, fenntartja nevüket a 2018. júliusi vitatott listákon, másodszer, hogy nevük említett listákon való fenntartása indokolásának megismerése iránti kérelmet nyújthatnak be hozzá, harmadszor, hogy bármikor fordulhatnak hozzá a nevüknek a szóban forgó listákra való felvételéről szóló határozat felülvizsgálata iránti kérelemmel, valamint negyedszer, hogy ahhoz, hogy a kérelmeket a 2001/931 közös álláspontra 1. cikke (6) bekezdésének megfelelően a következő vizsgálat során figyelembe vegyék, azokat 2018. október 1-jéig el kell hozzá juttatni.

30 Ez az indokolás – néhány formális eltéréstől és a B. melléklet 16. pontjában „a bírói jogvédelemhez való jog” helyett „a hatékony bírói jogvédelemhez való jogra” történő hivatkozástól eltekintve – megegyezett a 2018. márciusi jogi aktusok indokolásával.

31 A felperes nem reagált erre a levélre és erre az értesítésre.

Az eljárás és a felek kérelmei

32 A Törvényszék Hivatalához 2018. május 17-én benyújtott keresetlevélben a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

33 2018. szeptember 13-án a Tanács előterjesztette ellenkérelmét.

34 A Törvényszék Hivatalához 2018. szeptember 14-én benyújtott beadványában a felperes – a Törvényszék eljárási szabályzatának 86. cikke alapján – kiigazította a keresetlevelet oly módon, hogy az a 2018. júliusi jogi aktusok őt érintő részeinek figyelembevételére is kiterjedjen.

- 35 2018. december 13-i, valamint 2019. március 1-jei és április 10-i levelében a Törvényszék – pervezető intézkedések keretében – kérdéseket intézett a felekhez. Ők az előírt határidőn belül válaszoltak.
- 36 Mivel a Törvényszékhez nem fordultak az előírt határidőn belül a tárgyalás megtartására irányuló kérelemmel, a Törvényszék az eljárási szabályzat 106. cikkének (3) bekezdése alapján úgy határozott, hogy a keresetről az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz.
- 37 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- az őt és a Hamas-Izz al-Din al-Qassemet érintő részekben semmisítse meg a 2018. márciusi és júliusi jogi aktusokat (a továbbiakban: megtámadott jogi aktusok);
  - a Tanácsot kötelezze az összes költség viselésére.
- 38 A Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:
- teljes egészében utasítsa el a keresetet;
  - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 39 A felperes az alábbiakra alapított hét jogalapra hivatkozik:
- a 2001/931 közös álláspont 1. cikke (4) bekezdésének megsértése;
  - a tények valóságtartalmával kapcsolatban elkövetett hibák;
  - a Hamász szervezet terrorista jellegével kapcsolatban elkövetett értékelési hiba;
  - a be nem avatkozás elvének megsértése;
  - a helyzet idő múlása folytán történő változásának elégtelen figyelembevétele;
  - az indokolási kötelezettség megsértése;
  - a védelemhez való jog tiszteletben tartása elvének és a hatékony bírói jogvédelemhez való jognak a megsértése.
- 40 2019. március 19-én a felperes – a hozzá pervezető intézkedés keretében a Törvényszék által 2019. március 1-jén intézett kérdésre válaszul – felhozott egy, nyolcadik jogalapot, az „indokolás hitelesítésének hiányára” alapítva.
- 41 A Törvényszék azt tartja célszerűnek, hogy a hatodik jogalapot másodsorban vizsgálja.

Az első, a 2001/931 közös álláspont 1. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról

- 42 Első jogalapjában a felperes – miután előterjesztette a Home Secretary határozataiban, valamint az 1995., az 1997. és a 2001. évi amerikai határozatban (a továbbiakban együttesen: az amerikai határozatok) említett szervezetek meghatározására vonatkozó észrevételeit – azt rója fel a Tanácsnak,

hogy megsértette a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdését, amennyiben ezeket a határozatokat az e rendelkezés értelmében vett hatáskörrel rendelkező hatóság által hozott határozatoknak minősítette.

- 43 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperes által hivatkozott rendelkezés személyek vagy szervezetek nevének a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó listákra való felvételére vonatkozik, míg a jelen kereset a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének – a nevek e listákon való fenntartására vonatkozó – (6) bekezdése alapján elfogadott határozatokra irányul.
- 44 A Bíróság szerint azonban valamely személynek vagy szervezetnek a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó listán való fenntartása lényegében az első felvétel meghosszabbításának minősül, és ezért előfeltételezi azt, hogy a személynek vagy szervezetnek a terrorista tevékenységekben való részvételére vonatkozó, a Tanács által eredetileg, az ezen első felvételt megalapozó nemzeti határozat alapján megállapított kockázat továbbra is fennáll (2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 61. pont; 2017. július 26-i Tanács kontra Hamász ítélet, C-79/15 P, EU:C:2017:584, 39. pont).
- 45 A jogalap tehát hatásos.
- 46 A jogalap vizsgálata céljából – a Tanács által elismert, hatáskörrel rendelkező hatóságok határozataiban említett szervezetek meghatározását követően – az amerikai hatóságok határozataival kapcsolatos sajátos kifogásokat, majd pedig azokat kell megvizsgálni, amelyek az amerikai hatóságok határozataira és a Home Secretary határozatára egyaránt vonatkoznak.

A Tanács által elismert, hatáskörrel rendelkező hatóságok határozataiban említett szervezetek meghatározásáról

- 47 A felperes rámutat, hogy a Tanács által közölt indokolás szerint a megtámadott jogi aktusok a Home Secretary Hamas-Izz al-Din al-Qassemnek, a Hamász fegyveres szárnyának a betiltásáról szóló határozatán, továbbá három amerikai határozaton alapulnak, amelyek – közelebbi meghatározás nélkül – említik a Hamászt.
- 48 A felperes kétli, hogy az amerikai hatóságoknak az lett volna a szándékuk, hogy a Hamászt a maga egészében vegyék fel a listára, és úgy véli, hogy a Tanács – azzal, hogy úgy vélte, erről van szó – e határozatoknak olyan kiterjesztő értelmezést adott, amely az említett hatóságok által közzétett listákból egyértelműen nem tűnik ki.
- 49 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az amerikai határozatok kifejezetten említik a „Hamászt”, azonban az 1997. évi és a 2001. évi amerikai határozatban e megjelölésen kívül szerepel még számos további elnevezés, köztük az „Izz-Al-Din Al-Qassam brigádok” is, amelyeken ez a mozgalom szintén ismert volt.
- 50 Ezt a körülményt a felperes javaslatával ellentétben nem lehet úgy értelmezni, hogy abból az következik, hogy az amerikai hatóságok a megjelölést kizárólag a „Hamas-Izz al-Din al-Qassemre” kívánták volna szűkíteni. Mindenekelőtt e további elnevezések között szerepel olyan, amely a maga egészében utal a Hamászra, így a szintén megjelenő „Islamic Resistance Movement” elnevezés – amely a „Harakat Al-Muqawama Al-Islamia” angol fordítása –, ennek az úgyszintén megjelenő elnevezésnek a „Hamász” a mozaikszava. E különböző elnevezések említése továbbá pusztán a Hamással szemben hozott intézkedés konkrét hatékonyságának biztosítására irányul, annak lehetővé tételével, hogy az a Hamász valamennyi ismert elnevezésére és részére kiterjedjen.

- 51 E megfontolásokból következik, hogy a Home Secretary határozata a Hamas-Izz al-Din al-Qassemra, míg az amerikai határozatok a Hamászra és az annak részét képező Hamas-Izz al-Din al-Qassemre vonatkoznak.

Az amerikai hatóságok határozataival kapcsolatos sajátos kifogásokról

- 52 A felperes úgy véli, hogy a Tanács a megtámadott jogi aktusokat nem alapozhatta az amerikai hatóságok határozataira, mivel az Egyesült Államok harmadik államnak minősül, és ezen államok hatóságai főszabály szerint nem minősülnek a 2001/931 közös álláspontról szóló 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett „hatáskörrel rendelkező hatóságnak”.
- 53 A felperes ezzel kapcsolatban elsősorban arra hivatkozik, hogy a 2001/931 közös álláspontról szóló 1. cikkének (4) bekezdésével létrehozott rendszer a nemzeti hatóságok iránti bizalmon alapul, amelynek alapja a Tanács és az Unió tagállamai közötti lojális együttműködés, a szerződésekben foglalt közös értékeken való osztozás, valamint a közös normák, köztük az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt egyezmény és az Európai Unió Alapjogi Chartája elfogadása. Harmadik államok hatóságai nem élvezhetik ezt a bizalmat.
- 54 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bíróság szerint a 2001/931 közös álláspontról szóló 1. cikkének (4) bekezdésében használt „hatáskörrel rendelkező hatóság” fogalma nem korlátozódik a tagállamok hatóságaira, hanem főszabály szerint harmadik államok hatóságait is magában foglalhatja (2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 22. pont).
- 55 A Bíróság által elfogadott értelmezést igazolja egyrészt a 2001/931 közös álláspontról szóló 1. cikkének (4) bekezdésének szövege, amely nem korlátozza a „hatáskörrel rendelkező hatóságok” fogalmát a tagállamok hatóságaira, igazolja azt másrészt a közös álláspontról szóló 1. cikkének célkitűzése, amely közös álláspontról szóló egyezménynek az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának a terrorizmus elleni küzdelemnek az összes állam rendszerszintű és szoros együttműködése által való világszintű megerősítésére irányuló, 1373. (2001) sz. határozatának végrehajtása céljából fogadtak el (2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 23. pont).
- 56 Másodlagosan, arra az esetre, ha a Törvényszék azt állapítaná meg, hogy valamely harmadik állam hatósága minősülhet a 2001/931 közös álláspontról szóló 1. cikkének (4) bekezdése szerinti hatáskörrel rendelkező hatóságnak, a felperes azzal érvel, hogy a Tanács által elfogadott jogi aktusok érvényessége a Tanács által többek között annak érdekében elvégzendő vizsgálatoktól is függ, hogy az amerikai szabályozásnak a védelemhez való jog tiszteletben tartására vonatkozó elvvel és a hatékony bírói jogvédelemhez való joggal való összeegyeztethetőségéről megbizonyosodjon.
- 57 Márpedig a jelen ügyben a Tanács a megtámadott jogi aktusok indokolásában lényegében a felülvizsgálati eljárások ismertetésére, és annak megjegyzésére szorítkozott, hogy fennáll a jogorvoslati lehetőség, nem vizsgálta azonban meg, hogy a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog biztosított-e.
- 58 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bíróság szerint, amikor a Tanács valamely harmadik állam határozatát veszi alapul, meg kell vizsgálnia, hogy e határozatot a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog tiszteletben tartása mellett fogadták-e el (lásd ebben értelemben: 2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 31. pont).
- 59 Saját jogi aktusainak indokolásában a Tanácsnak meg kell adnia az annak megállapítását lehetővé tévő információkat, hogy ezt a vizsgálatot elvégezte (lásd ebben az értelemben: 2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 31. pont).

- 60 E célból a Tanácsnak ezen indokolásban ismertetnie kell azokat az okokat, amelyek miatt úgy véli, hogy a harmadik állam általa alapul vett határozatát a védelemhez való jog elvének és a hatékony bírói jogvédelemhez való jognak a tiszteletben tartása mellett fogadták el (2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 33. pont).
- 61 Az ítélezési gyakorlat szerint az indokolásban e vizsgálattal kapcsolatban feltüntetendő megjegyzések akár rövidек is lehetnek (lásd ebben az értelemben: 2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 33. pont).
- 62 A fenti 58–61. pontban felidézett ítélezési gyakorlat fényében kell megvizsgálni egyrészt a védelemhez való jog tiszteletben tartására vonatkozó elvvel, másrészt a hatékony bírói jogvédelemhez való joggal kapcsolatban a felperes által felhozott érveket.
- 63 Ami a védelemhez való jog tiszteletben tartását illeti, a felperes azzal érvel, hogy a megtámadott jogi aktusok indokolásában a Tanács nem adta meg azokat az információkat, amelyek alapján a vizsgálat végén ú vélte, hogy az Egyesült Államokban biztosították ezen elv tiszteletben tartását a valamely szervezet terrorista szervezetnek minősítésével kapcsolatos közigazgatási eljárásokban.
- 64 Végeredményben az amerikai szabályozás nem követeli meg, hogy a hatóságok által e tárgyban elfogadott határozatokat közöljék, vagy akár indokolják. A felperes szerint, noha az INA 219. cikke értelmében – amelyen az 1997. évi amerikai határozat alapul – a listára vételre vonatkozó határozatot kötelező közzétenni a szövetségi közlönyben, ez nem vonatkozik a 13224. sz. elnöki rendeletre, amelyen a 2001. évi amerikai határozat alapul, és amely egyáltalán nem ír elő ilyen jellegű intézkedést.
- 65 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ítélezési gyakorlat szerint a védelemhez való jog tiszteletben tartására vonatkozó elv azt a követelményt fogalmazza meg, hogy a határozatoknak azon címzettjeit, akiknek érdekeit a határozat érezhetően érinti, olyan helyzetbe kell hozni, hogy a szóban forgó határozatok megalapozása érdekében velük szemben felhozott bizonyítékokkal kapcsolatos álláspontjukat megfelelően ismertethessék (lásd ebben az értelemben: 2013. szeptember 26-i Texdata Software ítélet, C-418/11, EU:C:2013:588, 83. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 66 Azon intézkedések esetében, amelyek személyek vagy szervezetek nevének pénzeszközök befagyasztására vonatkozó listára való felvételére irányulnak ez az elv azt jelenti, hogy az intézkedések indokait a személyekkel vagy a szervezetekkel az intézkedések elfogadásával egyidejűleg vagy közvetlenül azt követően közölni kell (lásd ebben az értelemben: 2011. december 21-i Franciaország kontra People’s Mojahedin Organization of Iran ítélet, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 61. pont).
- 67 A Tanács a megtámadott jogi aktusok indokolása B. részének 16. pontjában a következőket állítja:
„Az említett felülvizsgálati eljárásokra és az ismertetett, rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségekre figyelemmel a Tanács úgy véli, hogy az Egyesült Államok jogszabályai biztosítják a védelemhez való jog védelmét [...]”
- 68 A Tanács által a megtámadott jogi aktusok indokolásában szolgáltatott információk ezt követően az egyes vizsgált amerikai határozatok esetében különbözőek.
- 69 Egyrészt az 1995. évi és a 2001. évi amerikai határozat alapjául szolgáló 12947. sz. és 13224. sz. elnöki rendelet esetében a Tanács által adott általános leírásban egyáltalán nincs szó az amerikai hatóságoknak az indokolás érintettekkel való közlésére vagy akár a határozatok közzétételére vonatkozó kötelezettségéről.
- 70 Ebből következik, hogy e két határozat esetében nem vizsgálták a védelemhez való jog tiszteletben tartását, és hogy ebből következően a fenti 58–61. pontokban felidézett ítélezési gyakorlat alapján azok nem szolgálhatnak a megtámadott jogi aktusok alapjául.

- 71 Másrészt, ami az 1997. évi amerikai határozatot illeti, a Tanács kétségtelenül kifejti, hogy az INA alapján a külföldi terrorista szervezetnek minősítéseket, illetve az e minősítések visszavonását követő határozatokat közzé kell tenni a szövetségi közlönyben. Ugyanakkor semmilyen információt nem ad arról, hogy a jelen esetben a közzétett 1997. évi amerikai határozat tartalmazott-e bármilyen indokolást. Egyébiránt a megtámadott jogi aktusok indokolásából az sem tűnik ki, hogy az amerikai hatóságok a határozat rendelkező részén kívül bármilyen indokolást – bármely formában – a felperes rendelkezésére bocsátottak-e.
- 72 E körülmények között meg kell vizsgálni, hogy az az információ, hogy valamely határozatot egy harmadik állam hivatalos lapjában közzétettek elegendő-e annak megállapításához, hogy a Tanács a fenti 58–61. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően eleget tett az annak vizsgálatára vonatkozó kötelezettségének, hogy a védelemhez való jogot tiszteletben tartották-e abban a harmadik államban, ahonnan a megtámadott jogi aktusok alapjául szolgáló határozatok származnak.
- 73 E célból a 2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet (C-599/14 P, EU:C:2017:583) és a 2014. október 16-i LTTE kontra Tanácsa ítélet (T-208/11 és T-508/11, EU:T:2014:885) alapjául szolgáló ügyre kell hivatkozni. Ebben az ügyben a Tanács – az egyik érintett jogi aktus indokolásában – jelezte, hogy a szóban forgó harmadik állam hatóságainak határozatait ezen állam hivatalos lapjában közzétették, más információkkal azonban nem szolgált (2014. október 16-i LTTE kontra Tanácsa ítélet (T-208/11 és T-508/11, EU:T:2014:885, 145. pont).
- 74 A 2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítéletben (C-599/14 P, EU:C:2017:583, 36. és 37. pont) a Bíróság a Tanács rendeletének indokolásában szereplő harmadik állami hatóságok határozataira vonatkozó megjegyzések összességét figyelembe véve azt állapította meg, hogy azok nem elegendők annak megállapításához, hogy ez az intézmény elvégezte-e a szükséges vizsgálatot a védelemhez való jog e harmadik államban való tiszteletben tartása tekintetében.
- 75 A jelen ügyben az azonos indokokra tekintettel ugyanezt a következtetést kell levonni a megtámadott jogi aktusok indokolásában szereplő egyetlen megjegyzés vonatkozásában, amely szerint az 1997. évi amerikai határozatot az Egyesült Államokban a szövetségi közlönyben közzétették.
- 76 Ezen okok miatt, anélkül hogy a hatékony bírói jogvédelemhez való jog tiszteletben tartása kérdésének vizsgálatára szükség volna, meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben az amerikai határozatokra vonatkozó indokolás elégtelen, ezért az utóbbiak nem szolgálhatnak a megtámadott jogi aktusok alapjául.
- 77 Mivel azonban a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése nem követeli meg, hogy a Tanács jogi aktusai a hatáskörrel rendelkező hatóságok több határozatán alapuljanak, a megtámadott jogi aktusok – a felperes nevének a 2018. márciusi és júliusi vitatott listákra (a továbbiakban: vitatott listák) való felvétele tekintetében – hivatkozhattak kizárólag a Home Secretary határozatára, ezért a kereset további vizsgálatát a megtámadott jogi aktusokra kell korlátozni, amennyiben azok a Home Secretary határozatán alapulnak.

A Home Secretary határozatára és az amerikai hatóságok határozataira egyaránt vonatkozó kifogásokról

- 78 A felperes azzal érvel, hogy a Home Secretary határozata és az amerikai hatóságok határozatai, amelyek a megtámadott jogi aktusok alapulnak, három ok miatt nem minősülnek a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése szerinti „hatáskörrel rendelkező hatóság határozatának”.
- 79 A fenti 77. ponttal összhangban az alábbiakban kerül sor ezen okok vizsgálatára, amennyiben azok érintik a Home Secretary által elfogadott határozatot.

– Az igazságügyi hatóság előnyben részesítésére vonatkozó kötelezettségről

- 80 A felperes azt állítja, hogy a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése szerint a Tanács csak akkor vehet alapul közigazgatási határozatokat, ha az igazságügyi hatóságnak egyáltalán nincs hatásköre a terrorizmus elleni küzdelem tárgyában. Márpedig a jelen esetben nem ez a helyzet, mivel az Egyesült Királyságban az igazságügyi hatóságok ezen a területen hatáskörrel rendelkeznek. A Tanács tehát nem vehette volna figyelembe a Home Secretary határozatát a megtámadott jogi aktusokban.
- 81 A Tanács vitatja ezt az érvelést.
- 82 E tekintetben rá kell mutatni, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint valamely határozat közigazgatási és nem bírósági jellege nem meghatározó a 2001/931 közös álláspont 1. cikke (4) bekezdésének alkalmazása szempontjából, amennyiben e rendelkezésnek már maga a szövege kifejezetten előírja, hogy nem igazságügyi hatóság is minősülhet az e rendelkezés értelmében vett hatáskörrel rendelkező hatóságnak (2008. október 23-i People’s Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács ítélet, T-256/07, EU:T:2008:461, 144. és 145. pont; 2014. október 16-i LTTE kontra Tanács ítélet, T-208/11 és T-508/11, EU:T:2014:885, 105. pont).
- 83 Még ha a 2001/931 közös álláspont 1. cikke (4) bekezdésének második albekezdése az igazságügyi hatóságoktól származó határozatokat részesíti is előnyben, egyáltalán nem zárja ki a közigazgatási hatóságoktól származó határozatok figyelembevételét, amikor egyrészt e hatóságok a nemzeti jogban ténylegesen hatáskörrel rendelkeznek a terrorizmusban részt vevő csoportokkal szembeni korlátozó határozatok elfogadására, másrészt pedig amikor e hatóságok – jóllehet csak közigazgatási hatóságok – az igazságügyi hatóságokkal „egyenértékűeknek” tekinthetők (2014. október 16-i LTTE kontra Tanács ítélet, T-208/11 és T-508/11, EU:T:2014:885, 107. pont).
- 84 Az ítélkezési gyakorlat szerint a közigazgatási hatóságokat a bírósági hatóságokkal egyenértékűnek lehet tekinteni, ha a határozataikkal szemben bírósági jogorvoslattal lehet élni (2008. október 23-i People’s Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács ítélet, T-256/07, EU:T:2008:461, 145. pont).
- 85 Következésképpen az, hogy az érintett állam bíróságai a terrorizmus üldözése tárgyában hatáskörrel rendelkeznek, nem gátolja meg azt, hogy a terrorizmus tárgyában korlátozó intézkedések elfogadásáért felelős nemzeti közigazgatási hatóság határozatait a Tanács figyelembe vegye (lásd ebben az értelemben: 2014. október 16-i LTTE kontra Tanács ítélet, T-208/11 és T-508/11, EU:T:2014:885, 108. pont).
- 86 A jelen ügyben a Tanács által közölt információkból következik, hogy a Home Secretary határozatai ellen jogorvoslattal lehet élni a Proscribed Organisations Appeal Commissionnál (a betiltott szervezetekkel kapcsolatos fellebbezési bizottság, Egyesült Királyság), amely a bírósági felülvizsgálatra vonatkozó elvek alapján fog dönteni, és a betiltott szervezetekkel kapcsolatos fellebbezési bizottság határozataival szemben jogkérdésben bármely fél jogorvoslattal élhet a fellebbviteli bíróságon, ha ettől a bizottságtól, vagy – ennek hiányában – a fellebbviteli bíróságtól erre engedélyt kap (lásd ebben az értelemben: 2006. december 12-i Organisation des Modjahedines du peuple d’Iran kontra Tanács, T-228/02, EU:T:2006:384, 2. pont).
- 87 E körülmények között úgy tűnik, hogy a Home Secretary határozataival szemben bírósági jogorvoslattal lehet élni, ezért a fenti 83. és 84. pontban kifejtett ítélkezési gyakorlat alapján ezt a közigazgatási hatóságot az igazságügyi hatóságokkal egyenértékűnek, tehát – amint azt a Tanács állítja – a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett hatáskörrel rendelkező hatóságnak lehet tekinteni, összhangban az ítélkezési gyakorlattal, amely mindezt már több alkalommal megállapította (2008. október 23-i People’s Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács ítélet, T-256/07, EU:T:2008:461, 144. pont; 2014. október 16-i LTTE kontra Tanács ítélet, T-208/11 és T-508/11, EU:T:2014:885, 120–123. pont).

88 A fenti megfontolásokból következik, hogy a megtámadott jogi aktusokat nem lehet amiatt megsemmisíteni, hogy az indokolásukban a Tanács a közigazgatási hatóságnak minősülő Home Secretary határozatára hivatkozott.

– *Arról, hogy a Home Secretary határozata a terrorista szervezetek felsorolásából áll*

89 A felperes azzal érvel, hogy a megtámadott jogi aktusokkal érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok, köztük a Home Secretary tevékenysége a gyakorlatban a terrorista szervezetek listájának összeállításából áll annak érdekében, hogy velük szemben korlátozó szabályozást írjanak elő. Ez a listakészítési tevékenység a felperes szerint nem minősül olyan bűnüldözési hatáskörnek, amelyet egyenértékűnek lehetne tekinteni „nyomozás vagy büntetőeljárás megindításával” vagy akár „kiszabott ítélettel”, hogy azon hatásköröket idézzük, amelyekkel a 2001/931 közös álláspont 1. cikke (4) bekezdésének szövege szerint a hatáskörrel rendelkező hatóságnak rendelkeznie kell.

90 A Tanács vitatja ezen érvelés megalapozottságát.

91 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a 2001/931 közös álláspont nem követeli meg, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság határozata *stricto sensu* büntetőeljárás részét képezze, feltéve hogy az említett közös álláspont által a Biztonsági Tanács 1373. (2001) sz. határozatának végrehajtása során elérni kívánt célkitűzésekre tekintettel a szóban forgó nemzeti eljárás tárgya a tágabb értelemben vett terrorizmus elleni küzdelem (2014. október 16-i LTTE kontra Tanács ítélet, T-208/11 és T-508/11, EU:T:2014:885, 113. pont).

92 A Bíróság e tekintetben megállapította, hogy az érintett személyek védelmét nem kérdőjelezi meg, ha a nemzeti hatóság által hozott határozat nem büntetőjogi szankciók kiszabására irányuló eljárás keretébe, hanem olyan eljárás keretébe illeszkedik, amelynek tárgyát megelőző jellegű intézkedések képezik (2012. november 15-i Al-Aqsa kontra Tanács és Hollandia kontra Al-Aqsa ítélet, C-539/10 P és C-550/10 P, EU:C:2012:711, 70. pont).

93 A jelen ügyben a Home Secretary határozata a terroristának tekintett szervezetekkel szemben tiltó intézkedéseket állapít meg, ennél fogva az az ítélkezési gyakorlatban megállapított követelménynek megfelelően főszabály szerint a terrorizmus elleni küzdelemmel összefüggő, a felperessel szemben megelőző vagy megtorló jellegű intézkedések kiszabására irányuló nemzeti eljárás részét képezi (lásd ebben az értelemben: 2014. október 16-i LTTE kontra Tanács ítélet, T-208/11 és T-508/11, EU:T:2014:885, 115. pont).

94 Ami azt a körülményt illeti, hogy a szóban forgó hatóság tevékenysége a terrorizmusban részt vevő személyek vagy szervezetek listájának elkészítését eredményezi, hangsúlyozni kell, hogy ez önmagában nem jelenti azt, hogy ez a hatóság az e listákra való felvételük előtt ne értékelte volna egyedileg az egyes személyeket vagy szervezeteket, és azt sem, hogy ez az értékelés szükségszerűen önkényes vagy megalapozatlan lenne (lásd ebben az értelemben: 2014. október 16-i LTTE kontra Tanács ítélet, T-208/11 és T-508/11, EU:T:2014:885, 118. pont).

95 Ily módon nem annyira az a körülmény lényeges, hogy a szóban forgó hatóság tevékenysége a terrorizmusban részt vevő személyek vagy szervezetek listájának elkészítését eredményezze, hanem inkább az a kérdés, hogy ezt a tevékenységet megfelelő garanciákkal gyakorolják-e ahhoz, hogy arra a Tanács a saját listára vételi határozata megalapozása céljából támaszkodhasson (lásd ebben az értelemben: 2014. október 16-i LTTE kontra Tanács ítélet, T-208/11 és T-508/11, EU:T:2014:885, 118. pont).

96 Következésképpen a felperes tévesen állítja, hogy a listára vételi jogkör nem lehet a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett hatáskörrel rendelkező hatóság meghatározó jellemzője.

- 97 Ezt az álláspontot a felperes által előterjesztett többi érv sem teszi kétségessé.
- 98 Először is a felperes azt állítja, hogy a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése szerint a Tanács csak az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa által összeállított listákat veheti figyelembe.
- 99 Ezt az érvet nem lehet elfogadni, hiszen a 2001/931 közös álláspont 1. cikke (4) bekezdése első albekezdése utolsó mondatának tárgya kizárólag az, hogy a Tanács számára lehetőséget biztosítson, hogy azon megállapítások mellett, amelyeket a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok határozatai alapján tehet, további megállapításokat tegyen.
- 100 Másodszor a felperes hangsúlyozza, hogy az Unió listája, amennyiben az átveszi a hatáskörrel rendelkező hatóságok által javasolt listákat, nem lesz több mint a listák listája, amely ily módon anélkül terjeszti ki az – adott esetben harmadik államok hatóságai által – elfogadott nemzeti közigazgatási intézkedések hatályát, hogy az érintett személyeket erről tájékoztatnák, és hogy ők abban a helyzetben lennének, hogy hatékonyan védekezhessenek.
- 101 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – amint azt a felperes állítja – a Tanács a hatáskörrel rendelkező hatóságok megállapításait veszi alapul azon személyek vagy szervezetek meghatározása során, amelyek pénzeszközeit be kell fagyasztani.
- 102 A 2001/931 közös álláspont keretében az együttműködés sajátos formája jött létre a tagállami hatóságok és az uniós intézmények között, ami a Tanács esetében azzal a kötelezettséggel járt, hogy amennyire lehetséges, bízson meg a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok értékelésében (lásd ebben az értelemben: 2008. október 23-i People’s Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács ítélet, T-256/07, EU:T:2008:461, 133. pont; 2008. december 4-i People’s Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács ítélet, T-284/08, EU:T:2008:550, 53. pont).
- 103 Főszabály szerint a Tanácsnak nem feladata, hogy az érintett személy alapvető jogainak a tagállami hatóságok általi tiszteletben tartásáról döntsön, hiszen ez a jogkör a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróságokhoz tartozik (lásd ebben az értelemben: 2007. július 11-i Sison kontra Tanács ítélet, T-47/03, nem tették közzé, EU:T:2007:207, 168. pont).
- 104 A Törvényszéknek csak kivételes esetben – amikor a felperes az alapvető jogok tagállami hatóságok általi tiszteletben tartását konkrét tények alapján vitatja – kell megvizsgálnia, hogy e jogokat valóban tiszteletben tartották-e (lásd analógia útján: 2018. július 25-i Minister for Justice and Equality [Az igazságszolgáltatási rendszer hiányosságai] ítélet, C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, 36. pont).
- 105 A harmadik államok hatóságainak részvétele esetén azonban a Tanács – amint az a fenti 58. és 59. pontban megállapításra került – köteles hivatalból meggyőződni arról, hogy ezeket a garanciákat ténylegesen alkalmazták, és köteles e tekintetben a határozatát megindokolni.
- 106 A fenti megfontolásokból következik, hogy a megtámadott jogi aktusokat nem lehet megsemmisíteni azon az alapon, hogy a Home Secretary tevékenysége a terrorista szervezetek listáinak összeállításából áll.
- *A Home Secretary határozatát megalapozó komoly és hitelt érdemlő bizonyítékok és jelek hiányáról*
- 107 A felperes úgy véli, hogy a Tanácsnak – mivel közigazgatási határozatot, és nem bírósági határozatot vett alapul – bizonyítania kellett volna, hogy ez a határozat „komoly és hitelt érdemlő bizonyítékok[on] vagy jelek[en] alap[ul]”, amint azt a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése előírja.

108 Mivel ez az érvelés nem a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett „hatáskörrel rendelkező hatóság által elfogadott határozatnak” minősülésre vonatkozik, amely a jelen jogalap tárgya, ezen érvelés vizsgálatára az alábbiakban, a hatodik jogalap keretében kerül sor.

– Az állítólagosan a hivatkozott nemzeti határozatokra és az állítólagosan más forrásokra alapított tények közötti zavarról

109 A felperes a nevének a vitatott listán való fenntartását igazoló tényeket illetően úgy véli, hogy a Tanácsnak a megtámadott jogi aktusok indokolásában fel kellett volna tüntetnie, hogy azokról nemzeti határozatból vagy nyilvános forrásból értesült-e, mivel e két esetben eltérőek a bizonyítás szabályai. Az első esetben a Tanácsnak azt kell bizonyítania, hogy a nemzeti határozatot egy, a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett hatáskörrel rendelkező hatóság hozta, míg a második esetben a bizonyíték szabadon kezelhető.

110 Márpedig a Tanács – a megtámadott jogi aktusok indokolása B. mellékletének 17. pontjában – nem tüntette fel, hogy honnan értesült a 2014 júliusa és 2016 áprilisa között lezajlott eseményekről, amelyek nem eredhettek a felperest külföldi terrorista szervezetnek minősítő határozatokból, mivel – amint azt ugyanezen melléklet 10. pontja jelezte – e tekintetben 2012 júliusában végezték el a legfrissebb felülvizsgálatot.

111 Mivel ez a kérdés nem a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének a terrorizmusban részt vevő személyeknek és szervezeteknek a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó listákra való felvételével kapcsolatos (4) bekezdésére vonatkozik, továbbá mivel az a megtámadott jogi aktusok indokolásához kapcsolódik, azt a Törvényszék az alábbiakban, a hatodik jogalappal összefüggésben fogja megválaszolni.

Az első jogalapra vonatkozó következtetés

112 A fenti 58–76. pontból kitűnik, hogy a felperes nevének a vitatott listákra való felvételét illetően az amerikai határozatok nem szolgálhatnak a megtámadott jogi aktusok alapjául, mivel a Tanács megsértette az indokolási kötelezettségét annak vizsgálatát illetően, hogy az Egyesült Államokban alkalmazták-e a védelemhez való jog tiszteletben tartásának elvét.

113 Ezenfelül a fenti 49–51. pontból kitűnik, hogy ezek az amerikai határozatok a Hamász egészére vonatkoztak, míg a Home Secretary határozata csak a Hamas-Izz al-Din al-Qassemre.

114 A felperes szerint e körülmény azt vonja maga után, hogy a megtámadott jogi aktusoknak a Hamászra vonatkozó részét meg kell semmisíteni, és azoknak csak a Hamas-Izz al-Din al-Qassemet érintő része maradhat hatályban. E két szervezet között ugyanis különbséget kell tenni, mivel a Hamász a palesztinai választásokon és a palesztin kormányban jogszerűen részt vevő politikai párt, a Hamas-Izz al-Din al-Qassem pedig egy, az izraeli megszállást ellenző ellenállási mozgalom.

115 A Tanács bírálja ezt az álláspontot, és úgy véli, a két szervezet között egyáltalán nem lehet különbséget tenni. Álláspontjának alátámasztásaként ellenkérelmében többek között a felperes azon kijelentését idézi, amelyben szervezetét úgy mutatta be, hogy az mindkét szervezetet felöleli. E kijelentés szövege a következő (lásd az ellenkérelemnek a 2018. december 14-i Hamász kontra Tanács ítélet [T-400/10 RENV, fellebbezés alatt, EU:T:2018:966] alapjául szolgáló ügyben a felperes által benyújtott keresetlevél 7. és 8. pontját átvevő 19. pontját):

„A Hamász egy politikai irodát és egy fegyveres szárnyat foglal magában: az Ezzedine Al-Qassam brigádokat [=Hamász IDQ]. A Hamász irányítására a kettősség jellemző. A belső irányítás megoszlik Ciszjordánia és a Gázai övezet között, míg a külső irányítás Szíriában található [...] A fegyveres szárny,

noha viszonylagos függetlenséget élvez, a politikai iroda által kidolgozott általános stratégiának van alávetve. A politikai iroda hozza a döntéseket, és a brigádok azt a mozgalom vallási összetevőjéből eredő erős szolidaritás miatt tiszteletben tartják.”

- 116 Ez a kijelentés jelentős bizonyító erővel rendelkezik, mivel egyrészt – amint azt a Tanács hangsúlyozza – az magától a felperestől származik, másrészt azt a felperes kézzelfogható és konkrét bizonyítékokkal később sem vitatta.
- 117 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperes nem élt az eljárási szabályzat 83. cikkének (2) bekezdésében a számára biztosított azon lehetőséggel, hogy kiegészítse az ügy iratanyagait azt követően, hogy a Törvényszék ugyanezen rendelkezés (1) bekezdése értelmében úgy határozott, hogy a második beadványváltás szükségtelen.
- 118 E körülmények között a kereset első jogalapjára adott válasz hatásának meghatározása érdekében nem lehet úgy tekinteni, hogy a Hamas-Izz al-Din al-Qassem a Hamásztól különálló szervezet volna (lásd ebben az értelemben: 2015. április 29-i Bank of Industry and Mine kontra Tanács ítélet, T-10/13, EU:T:2015:235, 182., 183. és 185. pont; 2015. április 29-i National Iranian Gas Company kontra Tanács ítélet, T-9/13, nem tették közzé, EU:T:2015:236, 163. és 164. pont).
- 119 Ez annál is inkább így van, mivel a Hamász – jóllehet a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó intézkedéseket vele szemben több éve meghozták – nem próbálta meg a Tanács számára bizonyítani, hogy az ezen intézkedések elfogadását kiváltó cselekményekben egyáltalán nem vesz részt, minden kétséget eloszlató módon elhatárolódva a Hamas-Izz al-Din al-Qassemből, amely szerinte az egyedüli felelős.
- 120 A fentiekben említett okok miatt, továbbá a fenti 107., 109. és 110. pontban említett érvelés vizsgálatára is figyelemmel, a jogalapot mint megalapozatlant kell elutasítani.

A hatodik, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalapról

- 121 A hatodik jogalap három részre tagolódik.

A hatodik jogalap első részéről

- 122 A fenti 107. pontban megállapítottaknak megfelelően, a felperes azt állítja, hogy a Tanácsnak a megtámadott jogi aktusok indokolásában meg kellett volna jelölnie azokat a „komoly és hitelt érdemlő bizonyítékokat és jeleket”, amelyek a hatáskörrel rendelkező hatóságok határozatai alapulnak.
- 123 A Tanács úgy véli, hogy ez az érv nem megalapozott.
- 124 A fenti 77. pontra tekintettel ezt az érvet csak annyiban kell megvizsgálni, amennyiben az a Home Secretary határozatára vonatkozik.
- 125 E tekintetben meg kell állapítani, hogy ez a jogalap ténybelileg téves. Ellentétben ugyanis a felperes állításával, a Tanács a megtámadott jogi aktusok indokolása A. mellékletének 14. pontjában megjelölt több, a Home Secretary határozatának alapjául szolgáló tény.
- 126 Ez az érv mindenképpen megalapozatlan.
- 127 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy a 2001/931 közös álláspont 1. cikke (4) bekezdésének első albekezdése szerint a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó listákat az ügyiratok azon pontos információi, illetve anyagai alapján állítják össze, amelyek szerint a hatáskörrel rendelkező hatóság

határozatot hozott az érintett személyekről és szervezetekről, függetlenül attól, hogy a határozat terrorcselekményre irányuló nyomozás vagy büntetőeljárás megindítására, „komoly és hitelt érdemlő bizonyítékok vagy jelek alapján” ilyen cselekmény elkövetésének kísérletére, abban való részvételre vagy annak elősegítésére, vagy ilyen büntettek miatt kiszabott ítéletekre vonatkozik-e.

- 128 E rendelkezés általános rendszeréből következik, hogy az a Tanáccsal szembeni követelmény, hogy mielőtt a hatáskörrel rendelkező hatóságok által hozott határozatok alapján a személyek vagy szervezetek nevét felvenné a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó listákra, vizsgálja meg, hogy ezeket a határozatokat „komoly és hitelt érdemlő bizonyítékok vagy jelek alapján” hozták-e meg, csak a nyomozást vagy büntetőeljárást megindító határozatokra vonatkozik, és nem a kiszabott ítéletekre.
- 129 A határozatok két típusának ez a megkülönböztetése az intézmények és tagállamok közötti lojális együttműködés elvének alkalmazásából ered, amely elv keretében a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó korlátozó intézkedéseket elfogadják, és amelynek értelmében a terrorizmusban részt vevő személyek és szervezetek pénzeszközök befagyasztására vonatkozó listára való felvétele során a Tanácsnak a nemzeti hatóságok által elfogadott határozatokat kell alapul vennie anélkül, hogy e határozatok megkérdőjelezésére köteles volna, vagy akár hogy erre lehetősége lenne.
- 130 Az így meghatározott lojális együttműködés elve a kiszabott ítéleteket tartalmazó nemzeti határozatokra vonatkozik, ebből következően a személyek vagy szervezetek pénzeszközök befagyasztására vonatkozó listára való felvétele előtt a Tanácsnak csak azt kell megvizsgálnia, hogy ezek a határozatok komoly és hitelt érdemlő bizonyítékokon vagy jeleken alapulnak-e, és e tekintetben meg kell bíznia a nemzeti hatóság értékelésében.
- 131 Ami a nyomozást vagy büntetőeljárást megindító nemzeti határozatokat illeti, azok elfogadására a jellegüknél fogva valamely, még be nem fejeződött eljárás kezdetén, vagy annak folyamán kerül sor. A terrorizmus elleni küzdelem hatékony jellegének biztosítása érdekében hasznosnak tűnt, hogy a korlátozó intézkedések elfogadása érdekében ezeket a határozatokat a Tanács még akkor is alapul vehesse, ha azok pusztán előkészítő jellegűek, az ezen eljárások által érintett személyek védelmének biztosítása érdekében ugyanakkor meghatározásra került, hogy ez a felhasználás annak a Tanács általi vizsgálatától függ, hogy a határozatokat komoly és hitelt érdemlő bizonyítékok vagy jelek alapján hozták-e meg.
- 132 A jelen esetben a Home Secretary határozata végleges abban az értelemben, hogy azt nem kell nyomozásnak követnie. Emellett – amint az a Törvényszék egyik kérdésére a Tanács által adott válaszból következik – a határozat célja a felperes Egyesült Királyságban való betiltása, ami büntetőjogi következményekkel jár azon személyek számára, akik ezzel a szervezettel közeli vagy távoli kapcsolatban állnak.
- 133 E körülmények között a Home Secretary határozata nem minősül nyomozást vagy büntetőeljárást megindító határozatnak, hanem azt kiszabott ítéletnek kell tekinteni, ezért a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése alapján a Tanácsnak a megtámadott jogi aktusok indokolásában nem kellett megjelölnie az e hatóság határozatát megalapozó komoly bizonyítékokat és jeleket.
- 134 E tekintetben nem releváns az, hogy a Home Secretary közigazgatási hatóságnak minősül, mivel – amint az a fenti 86. és 87. pontból kitűnik – a határozataival szemben bírósági jogorvoslattal lehet élni, következésképpen őt az igazságügyi hatósággal egyenértékűnek kell tekinteni.
- 135 Mivel ezeket a tényeket nem kellett feltüntetni, azokat a Tanácsnak bizonyítania sem kellett.
- 136 Következésképpen nem róható fel a Tanácsnak, hogy a megtámadott jogi aktusok indokolásában nem jelölte meg azokat a „komoly és hitelt érdemlő bizonyítékokat és jeleket”, amelyek a Home Secretary határozatának alapjául szolgáltak, és az sem, hogy azokat nem bizonyította.

137 A hatodik jogalap első részét tehát mint megalapozatlant kell elutasítani.

A hatodik jogalap második részéről

- 138 Az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy amikor az első felvételt megalapozó nemzeti határozat és az e felvétel fenntartására irányuló jogi aktusok elfogadása között jelentős idő telik el, a Tanács az érintett személy vagy szervezet terrorista tevékenységekben való részvételére vonatkozó veszély fennmaradásának megállapítása érdekében nem szorítkozhat annak megállapítására, hogy az említett határozat továbbra is hatályban van, hanem köteles a helyzetet naprakészen értékelni, figyelembe véve az újabb ténybeli elemeket, és bizonyítva, hogy az említett veszély továbbra is fennáll (lásd ebben az értelemben: 2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 54. és 55. pont; 2017. július 26-i Tanács kontra Hamász ítélet, C-79/15 P, EU:C:2017:584, 32. és 33. pont).
- 139 Ugyanebből az ítélkezési gyakorlatból következik az is, hogy a valamely személy vagy szervezet nevének a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó listán való fenntartását megalapozó újabb ténybeli elemek a hatáskörrel rendelkező hatóságok által elfogadott nemzeti határozatokon kívül egyéb forrásokból is származhatnak (lásd ebben az értelemben: 2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 72. pont; 2017. július 26-i Tanács kontra Hamász ítélet, C-79/15 P, EU:C:2017:584, 50. pont).
- 140 A jelen ügyben a Home Secretary eredeti határozatának elfogadására 2001-ben, míg a megtámadott jogi aktusok elfogadására 2018 márciusában és júliusában került sor.
- 141 Mivel a Home Secretary eredeti határozatát a megtámadott jogi aktusoktól egy tizenhét éves időszak választotta el, a Tanács – a fenti 138. pontban felidézett ítélkezési gyakorlat alapján – nem elégedhetett volna meg annak megállapításával, hogy a Home Secretary határozata még mindig hatályban van, anélkül hogy utalt volna azokra az újabb bizonyítékokra, amelyek alátámasztják, hogy továbbra is fennállt a felperes terrorista tevékenységekben való részvételének kockázata.
- 142 A Tanács a megtámadott jogi aktusok indokolásában szolgált ilyen újabb bizonyítékokkal.
- 143 Ily módon a megtámadott jogi aktusok indokolása A. mellékletének 15. pontjában a Tanács két körülményt említett a Home Secretary határozatának 2016 szeptemberében lefolytatott felülvizsgálati eljárásával kapcsolatban.
- 144 A megtámadott jogi aktusok indokolása B. mellékletének 17. pontjában egyébként a Tanács tizenhárom eseményt sorolt fel a felperes amerikai hatóságok általi külföldi terrorista szervezetnek minősítésével kapcsolatban. Ezeket az eseményeket a következőképpen írta le:
- „a Hamász magára vállalt egy 2003 szeptemberében elkövetett öngyilkos merényletet, amelynek során az izraeli hadsereg kilenc katonája vesztette életét, és harminc személy megsebesült az Assof Harofeh kórház és a tzirifini (Izrael) katonai bázis környékén;
  - 2004 januárjában Jeruzsálemben egy öngyilkos merénylő a miniszterelnök rezidenciája közelében felrobbantott egy buszt, amelynek során tizenegy polgári személy életét vesztette, harminc további személy pedig megsebesült; ezt a cselekményt a Hamász és az Al-Aqsa Mártírjainak Brigádja együttesen vállalta magára;
  - 2005 januárjában a terroristák robbanószerkezetet hoztak működésbe a karni határátkelő palesztin oldalán, a robbanás lyukat ütött a kapun, amelyen keresztül palesztin fegyveresek hatolhattak be az izraeli oldalra; hat izraeli polgári személyt megöltek, további ötöt pedig megsebesítettek; ezt a cselekményt a Hamász és az Al-Aqsa Mártírjainak Brigádja együttesen vállalta magára;

- 2007 januárjában a Hamász magára vállalta három gyermek elrablását a Gázai övezetben;
- 2008 januárjában egy gázai övezeti palesztin orvlövész megölt egy 21 éves ecuadori önkéntest, amikor az az Ein Hashlosa (Izrael) kibuc területén dolgozott (Izrael); ezt a cselekményt a Hamász vállalta magára;
- 2008 februárjában a Hamász öngyilkos merénylője egy dimonai (Izrael) bevásárlóközpontban megölt egy idős nőt, harmincnycs további személyt pedig megsebesített; egy másik terroristát még azelőtt lelőtt a rendőr, hogy az a robbanóövet működésbe hozhatta volna; a Hamász ezt a merényletet »hősiesnek« minősítette;
- 2010. június 14-én Hebronban (Ciszjordánia) fegyveres támadók tüzet nyitottak egy rendőrautóra, aminek következtében egy rendőr életét vesztette, két másik pedig megsebesült; az izraeli biztonsági hivatal, az izraeli rendőrséggel és a Tsahallal közösen lefolytatott akciója során sikerült elfogni a 2010. június 22-i támadókat; a kihallgatások során a támadásért felelős Hamász-különítmény kifejtette, hogy a tagjai több évvel korábban kaptak kiképzést, és szerezték be fegyvereiket, kalasnyikovokat és gépkarabélyokat is beleértve; a kihallgatás során az is kiderült, hogy a különítmény további akciókat tervezett, beleértve egy katona és egy polgári személy elrablását a Hebron-hegytől északra fekvő Etzion településblokkból;
- 2011 áprilisában a Hamász egy Kornet típusú rakétát lőtt ki, amely eltalált egy izraeli iskolabuszt, súlyosan megsebesítve egy tizenhat éves diákot, és enyhébb sérüléseket okozva a buszvezető számára; a támadás során használt robbanófej egy modern harckocsi páncélzatának áttörésére is képes;
- 2011. augusztus 20-án a támadók rakétatámadást hajtottak végre Ofakim (Izrael) lakossága ellen, megsebesítve két gyereket és egy további polgári személyt; ezt a cselekményt a Hamász vállalta magára;
- 2014. július 7-én a Hamász magára vállalta az Ashdod, Ofakim, Ashkelon és Netivot izraeli városokban elkövetett rakétatámadásokat;
- 2014 augusztusában a Hamász vállalta a felelősséget három tizenéves izraeli fiatal 2014 júniusában Ciszjordániában történt elrablásáért és meggyilkolásáért;
- 2014 novemberében a Hamász vállalta a felelősséget azért a támadásért, amelyet Jeruzsálemben egy gyalogosok közé hajtó teherautóval hajtottak végre;
- 2016 áprilisában a Hamász magára vállalt egy jeruzsálemi buszon történt, tizennyolc sebesülttel járó pokolgépes merényletet.”

¹⁴⁵ A fenti 109. és 110. pontban jelzetteknek megfelelően a felperes azt rója fel a Tanácsnak, hogy nem tüntette fel, hogy a 2014 július és 2016 április között bekövetkező eseményekről nemzeti hatóság határozatából vagy más forrásból értesült-e.

¹⁴⁶ A felperes számára a hivatkozott esemény forrásának meghatározása azért fontos, mert ez határozza meg a bizonyításnak a Tanács által alkalmazandó módját. Amennyiben ez az intézmény nemzeti határozatból szerzett tudomást a hivatkozott eseményről, azt kell bizonyítania, hogy ez a határozat egy, a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett hatáskörrel rendelkező hatóságtól származik, míg ha arról más forrásból értesült, a bizonyítást szabadon kezelheti.

¹⁴⁷ E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet (C-599/14 P, EU:C:2017:583) 71. pontjában és a 2017. július 26-i Tanács kontra Hamász ítélet (C-79/15 P, EU:C:2017:584) 49. pontjában a Bíróság megállapította, hogy az érintett személy vagy szervezet a

nevének a vitatott listán való fenntartásával szemben indított eljárás keretében az összes olyan információt vitathatja, amelyre a Tanács hivatkozik annak bizonyításaképpen, hogy a személy vagy a szervezet terrorista tevékenységekben való részvételének a veszélye továbbra is fennáll, függetlenül attól, hogy ezen információk illetékes hatóságok nemzeti határozatából vagy más forrásból származnak.

- 148 A Bíróság ehhez hozzáfűzte, hogy vitatás esetén a Tanácsnak kell bizonyítania a hivatkozott tények megalapozottságát, és az uniós bíróságnak kell vizsgálnia tartalmi pontosságukat (2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 71. pont; 2017. július 26-i Tanács kontra Hamász ítélet, C-79/15 P, EU:C:2017:584, 49. pont).
- 149 Ebből az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a terrorista tevékenységekben való részvétel kockázata fennmaradásának megállapítása céljából a Tanács által alkalmazott, a nemzeti határozatokból származó bizonyítékokat ugyanúgy kell bizonyítani, mint a más forrásokból származókat.
- 150 E körülmények között meg kell állapítani, hogy – a felperes állításával ellentétben – a Tanács a megtámadott jogi aktusok indokolásában nem köteles feltüntetni a valamely személy vagy szervezet nevének a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó listán való fenntartása céljából hivatkozott bizonyítékok forrását, és hogy ennél fogva ha ez a bizonyíték nemzeti határozatból származik, nem kell bizonyítania, hogy ezt a határozatot egy, a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett hatáskörrel rendelkező hatóság hozta.
- 151 Ezen utóbbi rendelkezést illetően emlékeztetni kell emellett arra, hogy az személyek vagy szervezetek nevének a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó listákra való felvételére, nem pedig e nevek e listákon való fenntartására vonatkozik, amelyre amúgy a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (6) bekezdése az irányadó. Ennél fogva erre a rendelkezésre nem lehet hivatkozni azzal a céllal, hogy a Tanácsot kötelezzék arra, hogy feltüntesse a valamely személy vagy szervezet neve pénzeszközök befagyasztására vonatkozó listákra való újbóli felvételének alapjául szolgáló események forrását.
- 152 A hatodik jogalap második részét tehát mint megalapozatlant kell elutasítani.

A hatodik jogalap harmadik részéről

- 153 A felperes álláspontja szerint a jogi aktusok indokolásának ki kell fejtenie az intézmény saját döntését. Márpedig a jelen esetben nem ez a helyzet, mivel a megtámadott jogi aktusok indokolásához az interneten közzétett dokumentumok „másolására-beillesztésére” szorítkozott. Ez a helyzet különösen a nemzeti eljárások leírása esetében.
- 154 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az indokolási követelmény célja egyrészt az érintettnek elegendő tájékoztatás nyújtása annak eldöntéséhez, hogy a jogi aktus megalapozott-e, vagy hogy tartalmaz-e esetleg az érvényességének vitatását uniós bíróság előtt lehetővé tévő valamilyen hibát, másrészt pedig annak lehetővé tétele, hogy az uniós bíróság felülvizsgálhassa e jogi aktus jogszerűségét (lásd: 2016. április 21-i Tanács kontra Bank Saderat Iran ítélet, C-200/13 P, EU:C:2016:284, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 155 A jelen ügyben a felperes nem jelzi azokat az okokat, amelyek miatt az interneten közzétett dokumentumok Tanács általi átvétele – feltéve, hogy ez megfelel a valóságnak – megakadályozta volna, hogy a megtámadott jogi aktusok indokolása megfeleljen e célkitűzéseknek.
- 156 Pusztán tehát amiatt, hogy a Tanács kivonatos formában az interneten közzétett dokumentumokat vett át, nem lehet úgy tekinteni, hogy megsértette az indokolási kötelezettséget.
- 157 A hatodik jogalap harmadik részét mint megalapozatlant kell elutasítani.

158 A fenti megfontolásokra figyelemmel tehát a hatodik jogalapot el kell utasítani.

A második, „a tények valóságtartalmával kapcsolatban elkövetett hibákra” alapított jogalapról

159 „A tények valóságtartalmával kapcsolatban elkövetett hibákra” alapított jogalapjában a felperes azon az alapon kifogásolja a megtámadott jogi aktusok indokolásában a Tanács által említett eseményeket, hogy azok túlságosan pontatlanok, nem megalapozottak, és nem elég frissek a nevének a vitatott listákon való fenntartásának indokolásához.

160 Ezt a jogalapot csak azon eseményekre vonatkozó részében kell megvizsgálni, amelyekre a Tanács a felperes nevének a vitatott listákon való fenntartását alapította. A megtámadott jogi aktusokban ugyanis – amint az a hatodik jogalap első részének vizsgálatából kitűnik – nem kell feltüntetni a Home Secretary határozatának alapját képező tényeket, és azokat a Tanácsnak nem is kell bizonyítania.

161 A felperes neve vitatott listákon való fenntartásának indokolása céljából a Tanács – a Bíróság fenti 138. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatának megfelelően – a megtámadott jogi aktusok indokolásához csatolt mellékletekben említett különféle tényekre támaszkodott.

162 Ezek az események egyrészt azok, amelyeket a Tanács az Egyesült Királyságban 2016 szeptemberében lefolytatott felülvizsgálati eljárással összefüggésben említett (a megtámadott jogi aktusok indokolása A. mellékletének 15. pontja), másrészt pedig azok, amelyeket a Tanács az amerikai hatóságoknak a felperest külföldi terrorista szervezetnek minősítő határozataival kapcsolatban említett (a megtámadott jogi aktusok indokolása B. mellékletének 17. pontja).

163 Ami a megtámadott jogi aktusok indokolása A. mellékletének 15. pontjában említett eseményeket illeti, a Tanács jelezte, hogy az Egyesült Királyságban a betiltások felülvizsgálataért felelős tárcaközi csoport 2016 szeptemberében felülvizsgálta a felperes betiltását, valamint hogy ez a csoport az alábbi két esemény alapján jutott arra a következtetésre, hogy a Hamas-Izz al-Din al-Qassem továbbra is részt vesz a terrorizmusban:

- a 2014 nyári izraeli–gázai konfliktus során hat izraeli polgári személy és egy thaiföldi állampolgár vesztette életét a rakétatámadásokban, továbbá egy robbanólövedék egy körutazást végző német hajóba csapódott;
- a Hamász a közösségi médián keresztül figyelmeztette többek között az Egyesült Királyság légitársaságait a tel-avivi (Izrael) Ben Gurion repülőtér megtámadására vonatkozó szándékáról, ami polgári áldozatokat is követelhetett volna, és 2014 júliusában kísérelt meg támadást végrehajtani a repülőtér ellen.

164 A megtámadott jogi aktusok indokolása B. mellékletének 17. pontjában említett eseményeket a fenti 144. pont tartalmazza.

165 Arra az esetre, ha egy személy vagy szervezet neve pénzeszközök befagyasztására vonatkozó listákon való fenntartásának indokolása céljából újabb ténybeli elemekkel szolgálnak, a Bíróság megállapította, hogy az uniós bíróság köteles vizsgálni egyfelől az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolási kötelezettség tiszteletben tartását, másfelől pedig azt, hogy ezek az indokok megalapozottak-e (2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 70. pont; 2017. július 26-i Tanács kontra Hamász ítélet, C-79/15 P, EU:C:2017:584, 48. pont).

166 Ezen ítélkezési gyakorlatra és a felperes kifogásaira figyelemmel vizsgálni kell, hogy a megtámadott jogi aktusok indokolása A. mellékletének 15. pontjában és B. mellékletének 17. pontjában említett eseményeket a Tanács megfelelően indokolta-e, és hogy ezen események valóságtartalmát bizonyították-e.

A megtámadott jogi aktusok indokolása A. mellékletének 15. pontjában és B. mellékletének 17. pontjában említett események indokolásáról

- 167 A felperes azzal érvel, hogy a megtámadott jogi aktusok indokolása A. mellékletének 15. pontjában és B. mellékletének 17. pontjában említett eseményekre a Tanács túlságosan pontatlanul hivatkozik, mivel nem tüntették fel a dátumokat vagy a helyszíneket, nem világos, hogy ezek miként tulajdoníthatók a Hamásznak vagy a Hamas-Izz al-Din al-Qassemnek, valamint a Tanács nem fejtette ki, hogy az utóbbinak tulajdonított eseményeket hogyan lehet egyúttal az előbbinek is tulajdonítani.
- 168 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság szerint az uniós bíróság köteles vizsgálni többek között az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolási kötelezettség tiszteletben tartását, és ebből következően a hivatkozott indokok kellőképpen pontos és konkrét jellegét (2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 70. pont; 2017. július 26-i Tanács kontra Hamász ítélet, C-79/15 P, EU:C:2017:584, 48. pont).
- 169 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 296. cikk által megkövetelt indokolásnak világosan és egyértelműen kell tartalmaznia a jogi aktust kibocsátó intézmény érvelését, oly módon, hogy az lehetővé tegye az érdekelt számára a meghozott intézkedések indokainak megismerését, a hatáskörrel rendelkező bíróság számára pedig a felülvizsgálati jogkörének gyakorlását (lásd: 2012. november 15-i Tanács kontra Bamba ítélet, EU:C:2012:718, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 170 Nem követelmény, hogy az indokolás az összes releváns ténybeli és jogi elemet tartalmazza, minthogy az indokolás megfelelőségét nemcsak a szövegére, hanem a körülményeire, valamint az adott tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére figyelemmel is kell értékelni (2012. november 15-i Tanács kontra Bamba ítélet, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 53. pont; 2009. október 14-i Bank Melli kontra Tanács ítélet, T-390/08, EU:T:2009:401, 82. pont).
- 171 Így különösen, valamely sérelmet okozó jogi aktus indokolása akkor megfelelő, ha az érintett előtt ismert olyan összefüggésben hozzák meg, amely lehetővé teszi számára a vele szemben hozott intézkedés tartalmának megértését (2012. november 15-i Tanács kontra Bamba ítélet, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 54. pont; 2009. október 14-i Bank Melli Iran kontra Tanács ítélet, T-390/08, EU:T:2009:401, 82. pont).
- 172 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy az egyrészről a megtámadott jogi aktusok indokolása A. mellékletének 15. pontjában említett események (lásd a fenti 163. pontot), másrészről pedig az ezen indokolás B. mellékletének 17. pontjában említett események (lásd a fenti 144. pontot) legalábbis a bekövetkezésük évét, hónapját, sőt, napját illetően is tartalmazzák az időpontot.
- 173 Egyebekben megjegyzendő, hogy ezek az események a felperes számára ismert kontextusban következtek be, mivel azokra a felperes által jól ismert egy vagy több olyan területen került sor, illetve került sor állítólagosan, ahol a felperes olyan tagokkal rendelkezik, akik közölni tudják vele a meghatározásukhoz szükséges valamennyi hasznos információt.
- 174 Végezetül, ezen események többségét illetően az elkövetett támadás típusa, valamint az áldozatok személyazonossága ismert, ami még inkább megkönnyíti az érintett események meghatározását.
- 175 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a megtámadott jogi aktusok indokolása A. mellékletének 15. pontjában és B. mellékletének 17. pontjában említett eseményeket a Tanács kellően pontosan és konkrétan írta le ahhoz, hogy azokat a felperes vitathassa, a Törvényszék pedig vizsgálhassa.

- 176 Hatástalan a felperes azon érve, amely szerint a Hamászt illetően ezeket az eseményeket nem a szervezet politikai szárnyának, illetve nem a Hamas-Izz al-Din al-Qassem ellenállási mozgalomnak tulajdonították, mivel – amint az a fenti 116–118. pontból kitűnik – úgy kell tekinteni, hogy e két szervezet a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó szabályok alkalmazása céljából egyetlen szervezetet alkot.
- 177 Meg kell tehát állapítani, hogy a megtámadott jogi aktusok indokolása A. mellékletének 15. pontjában és B. mellékletének 17. pontjában említett események indokolása megfelelő.

A megtámadott jogi aktusok indokolása A. mellékletének 15. pontjában és B. mellékletének 17. pontjában említett események valóságtartalmáról

- 178 A felperes szerint a megtámadott jogi aktusok indokolása A. mellékletének 15. pontjában (lásd a fenti 163. pontot) és B. mellékletének 17. pontjában (lásd a fenti 144. pontot) szereplő események nem alapozhatják meg nevének a vitatott listán való fenntartását. Elsősorban, ezek az események – különösen a 2009 előttiak – túl régiek ahhoz, hogy indokolják a felperes nevének az e listákon való fenntartását. Másodsorban, ezek az események nem bizonyítottak. A felperes e tekintetben azzal érvel, hogy a megtámadott jogi aktusok indokolása B. mellékletének 17. pontjában említett 2014. augusztusi, 2014. novemberi és 2016. áprilisi eseményeket a Hamász nem vállalta magára, valamint hogy az ugyanezen pontban említett 2014. július 7-i eseményeket a 2014-ben a Gázai övezetben zajló háború tükrében kell szemlélni.
- 179 A Tanács vitatja e jogalap megalapozottságát.
- 180 A felperes által az események óta eltelt időre alapított érvet illetően meg kell állapítani, hogy a 2017. július 26-i Tanács kontra Hamász ítélet (C-79/15 P, EU:C:2017:584) 33. pontjában a Bíróság megállapította, hogy mivel egyrészt a felperes neve pénzeszközök befagyasztására vonatkozó listákra való első felvételének alapjául szolgáló nemzeti határozatok elfogadása, másrészt pedig a felperes nevét a szóban forgó listákon fenntartó jogi aktusok elfogadása között kilenc év telt el, a Tanácsnak újabb információkra kellett támaszkodnia.
- 181 Az indokolás analóg alkalmazása révén meg kell állapítani, hogy – amint azt a felperes állítja – a jelen ügyben a megtámadott jogi aktusok indokolása B. mellékletének 17. pontjában említett, 2003 és 2008 között, azaz a megtámadott jogi aktusok elfogadása előtt több mint kilenc évvel lezajlott első hat esemény (lásd a fenti 144. pontot) túl régi ahhoz, hogy igazolja a felperes nevének a vitatott listákon való fenntartását.
- 182 A megtámadott jogi aktusok indokolása B. mellékletének 17. pontjában említett másik hét esemény – az időpontjuk alapján – két csoportra osztható: a 2010-ben és 2011-ben lezajlottakra és a 2014-ben és 2016-ban lezajlottakra. Ezen utóbbiak kiegészülnek az A. melléklet 15. pontjában említett két eseménnyel, amelyekre 2014-ben került sor.
- 183 Ami ezeket az eseményeket illeti, a Törvényszék úgy véli, hogy a 2010-ben és 2011-ben lezajlott, a megtámadott jogi aktusok indokolása B. mellékletének 17. pontjában heted-, nyolcad- és kilencedsorban említett három esemény túl régi ahhoz, hogy indokolja a felperes nevének a vitatott, 2018-as listákon való fenntartását. A valamely személy vagy szervezet neve pénzeszközök befagyasztására vonatkozó listákon való fenntartásának alátámasztása céljából „újabb” információk meghatározására irányuló, a Bíróság által előírt követelményt illetően meg kell állapítani, hogy hét vagy nyolc év eltelté alapvetően nem különbözik kilenc év elteltétől, amelyet a Bíróság a 2017. július 26-i Tanács kontra Hamász ítéletben (C-79/15 P, EU:C:2017:584) már túl jelentős időtartamnak tartott.

- 184 Ebből következik, hogy kizárólag a megtámadott jogi aktusok indokolása B. mellékletének 17. pontjában említett négy utolsó esemény és az A. melléklet 15. pontjában említett két esemény – amelyek mindegyike 2014-ben vagy 2016-ban következett be – kellően friss ahhoz, hogy a megtámadott jogi aktusok alapjául szolgáljon.
- 185 Tehát kizárólag e hat eseménnyel kapcsolatban kell vizsgálni a felperesnek a Tanács által előadott bizonyítékok nem megfelelő jellegére alapított érvelését.
- 186 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ha valamely fél a másik fél által előterjesztett bizonyítékokat vitatja, az ítélkezési gyakorlat értelmében két kumulatív feltételnek kell eleget tennie.
- 187 Először is a kifogásai nem lehetnek általánosak, hanem konkrétak és részletesnek kell lenniük (lásd ebben az értelemben: 2013. szeptember 16-i Duravit és társai kontra Bizottság ítélet, T-364/10, nem tették közzé, EU:T:2013:477, 55. pont).
- 188 Másodszor a tények valóságtartalmára vonatkozó kifogásokat egyértelműen fel kell tüntetni a megtámadott jogi aktusra vonatkozó eljárás kezdőiratában (lásd ebben az értelemben: 2015. április 22-i Tomana és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, T-190/12, EU:T:2015:222, 261. pont).
- 189 E követelmények célja, hogy az alperes számára lehetővé tegyék, hogy a felperes vele szemben intézett kifogásait már a keresetlevél szakaszában pontosan megismerhesse, és ily módon a védekezését megfelelően előkészíthesse.
- 190 A jelen ügyben a megtámadott jogi aktusok indokolása B. mellékletének 17. pontjában tizenegyed- és tizenkettedsorban említett 2014. augusztusi és novemberi eseményekkel kapcsolatos kifogások elegendően konkrétak ahhoz, hogy azokat a Törvényszék figyelembe vehesse.
- 191 A 2014. augusztusi eseményt illetően ugyanis a felperes – dokumentummal alátámasztva – a keresetlevél 98. pontjában a következőkkel érvel:
- „[...] egyáltalán nem a Hamász szervezte meg ezt az emberrablást, és nem is vállalta azt magára. Az izraeli kormány volt az, amely félrevezető módon a Hamászt tette felelőssé ezért a tragikus cselekményért, tette ezt azért, hogy megindokolja a Gázai övezetben 2014-ben alkalmazott katonai beavatkozást. Ezután több, kiemelten magas rangú személy – például Yuval Diskin, a Shin Bet egykori vezetője – cáfolta a sajtóban az izraeli kormány elemzését, azt állítva, hogy az emberrablók elszigeteltek és a saját nevükben jártak el.”
- 192 Ehhez hasonlóan, a 2014. novemberi esemény esetében a felperes – dokumentummal alátámasztva – a keresetlevél 99. pontjában a következőket jelenti ki:
- „[...] a Hamász egyáltalán nem vállalta magára ezt a merényletet, és a *Le Monde* újság tudósítója szerint az ilyen jellegű támadásokat – és különösen a 2014. novemberi támadást – olyan »elszigetelt« palesztinok hajtották végre, akik a saját nevükben állnak ellen a »tisztán biztonsági megközelítésnek«.”
- 193 Ezzel szemben a megtámadott jogi aktusok indokolása B. mellékletének 17. pontjában tizenharmadsorban említett, 2016. áprilisi eseményt illetően a felperes a keresetlevél 99. pontjában mindössze annyit állít, hogy „a Tanács állításával ellentétben egyáltalán nem a Hamász szervezte meg a 2016-ban elkövetett pokolgépes merényleteket, és nem is vállalta azokat magára”.
- 194 A fenti 187. pontban felidézett kritériumokra tekintettel ez a kifogás túlságosan általános ahhoz, hogy azt a Törvényszék figyelembe vehesse.

- 195 A megtámadott jogi aktusok indokolása B. mellékletének 17. pontjában tizedsorban említett 2014. júliusi eseménnyel kapcsolatban a felperes a keresetlevél 100. pontjában kijelenti, hogy a Tanács állításait „a 2014-ben a Gázai övezetben zajló háborúval kapcsolatban már elmondottak tükrében kell szemlélni, kiváltképpen az eseményeknek a Hamász politikai szárnyának tulajdonítását illetően”.
- 196 A Törvényszék ezt a kifogást alább, a harmadik jogalap keretében azzal a kérdéssel összefüggésben fogja vizsgálni, hogy egy fegyveres konfliktus keretében bekövetkező esemény minősülhet-e terrorista jellegűnek, nem pedig azzal a kérdéssel összefüggésben, hogy az érintett esemény bekövetkezett-e, vagy sem, illetve hogy az a felperesnek tulajdonítható-e.
- 197 A megtámadott jogi aktusok indokolása A. mellékletének 15. pontjában említett, két 2014. évi eseményt a felperes nem konkrétan és nem részletesen vitatta.
- 198 A fentiekből következik, hogy a 2014-ben és 2016-ban bekövetkező események körében a felperes kizárólag a 2014. augusztusi és novemberi eseményt kifogásolta érvényesen.
- 199 Ezek a kifogások azonban hatástalanok, mivel a másik négy eseményt – azaz a megtámadott jogi aktusok indokolása A. mellékletének 15. pontjában említett 2014-es eseményeket, valamint a B. melléklet 17. pontjában tized- és tizenharmadsorban említett 2014. július 7-i és 2016. áprilisi eseményt – a felperes nem érvényesen kifogásolta, továbbá mivel ezek mindenesetre megfelelően indokolják nevének a vitatott listán való fenntartását.
- 200 A fenti 196. pontban említett érvelés vizsgálatára is figyelemmel, a második jogalapot tehát mint megalapozatlant kell elutasítani.

A harmadik, a felperes terrorista jellegével kapcsolatban elkövetett értékelési hibára alapított jogalapról

- 201 A felperes úgy véli, hogy a Tanács a megtámadott jogi aktusok elfogadásával értékelési hibát követett el azáltal, hogy a megtámadott jogi aktusok indokolásában ismertetett eseményeket terrorcselekményeknek, őt pedig terrorista szervezetnek minősítette.
- 202 A felperes érveléséből következik, hogy ezek a kifogások a hatáskörrel rendelkező hatóságok határozatainak alapjául szolgáló és a felperes nevének a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó listákra való felvételét megalapozó eseményekre, valamint nevének az e listákon való fenntartását igazoló, a megtámadott jogi aktusok indokolása A. mellékletének 15. pontjában és B. mellékletének 17. pontjában említett eseményekre egyaránt vonatkoznak.
- 203 E jogalap megválaszolása céljából különbséget kell tenni az események e két kategóriája között.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok azon határozatainak alapjául szolgáló eseményekről, amelyekre a felperes nevének a vitatott listákra való felvétele céljából a Tanács támaszkodott

- 204 Az első jogalapra adott válaszra figyelemmel a harmadik jogalap ezen első részét csak annyiban kell vizsgálni, amennyiben az a Home Secretary határozatának alapjául szolgáló eseményekre vonatkozik.
- 205 Ezen eseményeket illetően emlékeztetni kell arra, hogy a hatodik jogalap első részére adott válaszában a Törvényszék a fenti 133. pontban megállapította, hogy azokat a Tanácsnak nem kellett megjelölnie a megtámadott jogi aktusok indokolásában.

- 206 Ennélfogva nem lehet ettől az intézménytől elvárni, hogy a nemzeti hatóság által az ezen eseményekre vonatkozóan elvégzett minősítést vizsgálja, és e minősítés eredményét a megtámadott jogi aktusokban feltüntesse.
- 207 Ez annál is inkább így van, mivel a Home Secretary határozata olyan tagállamból származik, amely esetében a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése és a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése a Tanáccsal való együttműködés sajátos formáját vezette be, és az ezt az intézményt arra kötelezi, hogy amennyire lehetséges bízjon meg a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok értékelésében (2008. október 23-i People’s Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács ítélet, T-256/07, EU:T:2008:461, 133. pont; 2008. december 4-i People’s Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács ítélet, T-284/08, EU:T:2008:550, 53. pont).
- 208 A Home Secretary határozatának alapjául szolgáló eseményekkel kapcsolatban a felperes által előadott kifogások tehát hatástalanok.

A Tanács által a felperes nevének a vitatott listákon való fenntartása céljából hivatkozott és a megtámadott jogi aktusok indokolása A. mellékletének 15. pontjában és B. mellékletének 17. pontjában említett eseményekről

- 209 A Tanács a megtámadott jogi aktusok indokolásában egyrészt az A. melléklet 15. pontjában említett eseményeket a 2001/931 közös álláspont 1. cikke (3) bekezdése iii. pontjának a), d), f), g) és i) alpontja értelmében vett – és az ugyanezen közös álláspont 1. cikke (3) bekezdésének i. és ii. pontjában meghatározott célkitűzések elérése érdekében elkövetett – terrorcselekményeknek, másrészt a B. melléklet 17. pontjában említett eseményeket a 2001/931 közös álláspont 1. cikke (3) bekezdése iii. pontjának a), b), c) és f) alpontja értelmében vett, és az ugyanezen közös álláspont 1. cikke (3) bekezdésének i. és ii. pontjában meghatározott célkitűzések elérése érdekében elkövetett terrorcselekményeknek minősítette.
- 210 A felperes azt állítja, hogy a Tanács a szóban forgó eseményeket tévesen minősítette terrorcselekményeknek. Először is annak, hogy valamennyi szóban forgó jogi aktus elfogadására az Izrael által Palesztinában folytatott megszállási hadműveletekkel összefüggésben került sor, a Tanácsot arra kellett volna indítania, hogy a felperessel szemben ne fogadja el ezt a minősítést. Ezután – feltéve, hogy ezen események bebizonyosodnak – azokat a cselekményeket, amelyekre a jogi aktusok vonatkoznak, a palesztin nép felszabadítása céljából, nem pedig a Tanács által hivatkozott, és a 2001/931 közös álláspont 1. cikke (3) bekezdésének i., ii. és iii. pontjában említett célokból követték el.
- 211 Ezekkel az érvekkel a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott jogi aktusok indokolása A. mellékletének 15. pontjában és B. mellékletének 17. pontjában említett események minősítése során a Tanácsnak figyelembe kellett volna vennie azt a körülményt, hogy az izraeli–palesztin konfliktus a fegyveres konfliktusokra vonatkozó jog hatálya alá tartozik, és hogy annak célja a palesztin nép felszabadítása.
- 212 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a nemzetközi humanitárius jog értelmében vett fegyveres konfliktus fennállása nem zárja ki a terrorizmus megelőzésére vonatkozó uniós jogi rendelkezéseknek – köztük a 2001/931 közös álláspontnak és a 2580/2001 rendeletnek – az ebben az összefüggésben elkövetett esetleges terrorcselekményekre való alkalmazását (2014. október 16-i LTTE kontra Tanács ítélet, T-208/11 és T-508/11, EU:T:2014:885, 57. pont; lásd még ebben az értelemben: 2017. március 14-i A és társai ítélet, C-158/14, EU:C:2017:202, 95–98. pont).
- 213 Egyrésztől ugyanis a 2001/931 közös álláspont nem tesz különbséget hatálya tekintetében aszerint, hogy a szóban forgó cselekményt a nemzetközi humanitárius jog értelmében vett fegyveres konfliktus keretében követték-e el, vagy sem. Másrésztől e közös álláspont keretében az Unió és tagállamai célja

– formájától függetlenül – a terrorizmus elleni küzdelem a hatályos nemzetközi jog célkitűzéseinek megfelelően (2014. október 16-i LTTE kontra Tanács ítélet, T-208/11 és T-508/11, EU:T:2014:885, 58. pont).

- 214 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Tanács azért fogadta el a 2001/931 közös álláspontot (lásd e közös álláspont (5)–(7) preambulumbekzdését), majd e közös álláspontnak megfelelően a 2580/2001 rendeletet (lásd e rendelet (3), (5) és (6) preambulumbekzdését), hogy uniós szinten végrehajtsa az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának 1373. (2001) sz. határozatát (lásd a fenti 1. pontot), amely „megerősíti, hogy az ENSZ San Franciscóban 1945. június 26-án aláírt Alapokmányának megfelelően minden eszközzel küzdeni kell a nemzetközi béke és biztonság terrorcselekmények általi fenyegetettsége ellen”, valamint „a tagállamokat arra kéri, hogy a nemzetközi együttműködést további intézkedések elfogadásával [...]egészít[sék] [ki], hogy a területükön minden megengedett eszközzel elhárítsák és megakadályozzák a terrorcselekmények finanszírozását és előkészítését” (2014. október 16-i LTTE kontra Tanács ítélet, T-208/11 és T-508/11, EU:T:2014:885, 59. pont).
- 215 Az alábbi érvek nem módosítják ezt a helyzetet.
- 216 A felperes elsősorban azt kifogásolja, hogy a 2017. március 14-i A és társai ítéletben (C-158/14, EU:C:2017:202, 87. pont) a Bíróság nem hozott határozatot arról az esetről, ha a fegyveres konfliktus egy szokásjogi elvből, az önrendelkezéshez való jogból ered. A palesztin terület Izrael Állam általi jogellenes elfoglalásával szemben ellenállást kifejtő Hamászhoz vagy Hamas-Izz al-Din al-Qassemhez hasonló nemzeti felszabadítási mozgalom cselekményeinek terrorcselekményekké minősítése sérti ezt az elvet.
- 217 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – amint azt a felperes jelzi – a Bíróság a 2016. december 21-i Tanács kontra Front Polisario ítéletben (C-104/16 P, EU:2016:973, 88. pont) megállapította, hogy az önrendelkezésnek a – többek között az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 1. cikkében felidézett – szokásjogi elve olyan nemzetközi jogi elv, amely az autonómiával nem rendelkező valamennyi területre és minden olyan népre alkalmazandó, amely még nem vívta ki a függetlenségét.
- 218 A Törvényszék – anélkül, hogy a jelen ügyben állást foglalna ezen elv alkalmazásáról – megállapítja, hogy ez az elv nem vonja maga után azt, hogy az önrendelkezéshez való jog gyakorlása céljából egy nép vagy valamely terület lakosai a 2001/931 közös álláspont 1. cikke (3) bekezdésének hatálya alá tartozó eszközöket vehessenek igénybe.
- 219 Különbséget kell tenni ugyanis egyrésről a valamely nép vagy valamely terület lakosai által elérni kívánt célkitűzés, másrésről pedig az e cél elérése érdekében általuk tanúsított magatartás között.
- 220 Márpedig – a fenti 212–214. pontban jelzetteknek megfelelően – az Unióban a terrorizmus elleni küzdelem céljából elfogadott szabályok a terrorizmus minden formájára vonatkoznak, függetlenül a konfliktus céljától, amennyiben olyan magatartásokkal járnak, amelyek megfelelnek az ott kifejtett feltételeknek és követelményeknek.
- 221 A felperes másodsorban tagadja, hogy iszlám államot akarna létrehozni, amit a Tanács a megtámadott jogi aktusok indokolásában neki tulajdonított, és ami indokolta nevének a vitatott listákra való felvételét.
- 222 Igaz, hogy a megtámadott jogi aktusok indokolásának elején a Tanács kijelenti a következőt:
- „A Harakat al-Muqawamah al-Islamiyyah (Hamász) csoport célja Palesztina izraeli megszállásának megszüntetése és egy iszlám állam létrehozása.”
- 223 A megtámadott jogi aktusok indokolásának egészéből azonban az következik, hogy nem ezen a kijelentésen alapul a felperes nevének a vitatott listákra való felvétele, illetve újbóli felvétele.

- 224 Amint az az első, a második és a hatodik jogalap fenti vizsgálatából kitűnik, a felperes nevének a vitatott listákra való felvétele a Home Secretary határozatán, újbóli felvétele pedig ezen utóbbi határozat hatályának fenntartásán, valamint – a második jogalap vizsgálatával összefüggésben jelzett korlátokon belül – a megtámadott jogi aktusok indokolása A. mellékletének 15. pontjában és B. mellékletének 17. pontjában említett eseményeken alapul.
- 225 A felperes által kiemelt mondat a megtámadott jogi aktusok egészében csupán kontextuális szerepet játszik, amelynek téves jellege – ha megállapítást nyer – nem vonhatná maga után e jogi aktusok megsemmisítését.
- 226 Ezen okok miatt a harmadik jogalapot mint megalapozatlant kell elutasítani.

A negyedik, a be nem avatkozás elvének megsértésére alapított jogalapról

- 227 A felperes azzal rével, hogy a megtámadott jogi aktusok elfogadásával a Tanács megsértette a be nem avatkozás elvét, amely az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 2. cikkéből következik, és az államok nemzetközi jogi szuverén egyenlőségéből eredő kógens jogelvet képez. Ez az elv tiltja, hogy valamely államot vagy kormányt terrorista szervezetnek lehessen minősíteni.
- 228 Márpedig a Hamász nem csupán nem kormányzati szervezet, és még kevésbé informális mozgalom, hanem a palesztinai választásokat megnyerő törvényes politikai mozgalom, és a palesztin kormány magját képezi. Mivel a Hamászt arra indították, hogy egy rendes politikai párt feladatait meghaladó feladatokat lásson el, a Gázai övezetben végzett cselekményei egy állami hatóság cselekményeivel egyenértékűek, emiatt azokat nem lehet elítélni a terrorellenes intézkedések szemszögéből. Egyedül a felperes van ebben a helyzetben azon személyek és szervezetek közül, amelyek neve a vitatott listákon szerepel.
- 229 E tekintetben rá kell mutatni, hogy az államok szuverén egyenlőségének elvéből eredő be nem avatkozás elve – amelyet a beavatkozás tilalma elvének is neveznek – nemzetközi szokásjogi elv, amely valamennyi szuverén állam azon jogát érinti, hogy ügyeiket külső beavatkozás nélkül intézzék.
- 230 Amint arra a Tanács rámutat, e nemzetközi jogi elvet a szuverén államok, nem pedig csoportok vagy mozgalmak javára fogalmazták meg (lásd: 2014. október 16-i LTTE kontra Tanács ítélet, T-208/11 és T-508/11, EU:T:2014:885, 69. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 231 Mivel a Hamász sem államnak, sem valamely állam kormányának nem minősül, rá nem vonatkozhat a be nem avatkozás elve.
- 232 A negyedik jogalapot tehát mint megalapozatlant kell elutasítani.

Az ötödik, a helyzetnek az idő múlása folytán történő változása elégtelen figyelembevételére alapított jogalapról

- 233 A felperes azt rója fel a Tanácsnak, hogy több ok miatt sem megfelelően végezte el a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (6) bekezdésében előírt vizsgálatot.
- 234 Elsősorban, a felperes nevének a vitatott listákon való fenntartásához a Tanács megelégedett annak kijelentésével, hogy a nemzeti határozatok továbbra is hatályban vannak, továbbá azzal, hogy a megtámadott jogi aktusok indokolása B. mellékletének 17. pontjában felsorol egy sor eseményt, annak vizsgálata nélkül, hogy a 2012. július 27-i amerikai felülvizsgálati határozat általi külföldi terrorista

szervezetnek minősítésének fenntartása komoly és hitelt érdemlő bizonyítékokon és jeleken alapult-e, és hogy ezeket az eseményeket a 2001/931 közös álláspont értelmében vett terrorcselekményeknek kell-e minősíteni.

- 235 Mindenesetre a 2012. július 27-i amerikai felülvizsgálati határozat túl régi ahhoz, hogy indokolja a felperes nevének a vitatott listákon való fenntartását, ezt az elavultságot pedig az Egyesült Királyságnak a kizárólag a Hamas-Izz al-Din al-Qassemre vonatkozó 2016. szeptemberi határozata sem ellensúlyozhatja.
- 236 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a fenti 138–144. és 161–163. pontból következik – a felperes nevének a vitatott listákra való újbóli felvétele a Home Secretary határozata hatályának fenntartásán, valamint – a második jogalap vizsgálatával összefüggésben jelzett korlátokon belül – a megtámadott jogi aktusok indokolása A. mellékletének 15. pontjában és B. mellékletének 17. pontjában említett eseményeken alapul.
- 237 Mivel a felperes által a jelen jogalap keretében megfogalmazott kifogások a 2012. július 27-i amerikai felülvizsgálati határozatra vonatkoznak, azok hatástalanok, figyelemmel arra, hogy nevének a vitatott listán való fenntartása jogilag nem ezen a határozaton alapul.
- 238 A felperes másodsorban azt állítja, hogy a 2014 és 2016 között bekövetkezett eseményeket nem lehet a Hamásznak vagy a Hamas-Izz al-Din al-Qassemnek tulajdonítani.
- 239 Mivel a Törvényszék ezt a kifogást a második jogalapban már megvizsgálta, itt visszautal a fenti 176. pontra.
- 240 A felperes harmadsorban azt rója fel a Tanácsnak, hogy semmilyen mentő körülményt nem fogadott el vele szemben. E tekintetben hangsúlyozza egyrészt, hogy a Hamász 2017-ben közzétett alapokmánya a Hamász fellépését az önrendelkezés elvére alapítja, valamint elismeri az Egyesült Nemzetek Szervezetének (ENSZ) 1967-es tervében megállapított határok tiszteletben tartását, másrészt pedig, hogy – a megfigyelők szerint – 2014 óta elszigetelt személyek követik el az erőszakos cselekményeket, a Hamas-Izz al-Din al-Qassem pedig tiszteletben tartja a tűzszünetet.
- 241 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 2017. november 30-i és a 2018. március 22-i levelet követően a felperes nem vette fel a kapcsolatot a Tanáccsal – annak ellenére, hogy ez az intézmény erre felkérte – azért, hogy ilyen mentő körülményekre hivatkozzon. E körülmények között nem lehet felróni ennek az intézménynek, hogy a megtámadott jogi aktusok indokolásában nem vette ezeket figyelembe.
- 242 Mindenesetre a második jogalap vizsgálatából következik, hogy a felperes nevének a vitatott listákra való újbóli felvétele a jog által megkövetelt módon alapul a Home Secretary határozata hatályának fenntartásán, valamint – az e jogalap vizsgálatával összefüggésben jelzett korlátokon belül – a megtámadott jogi aktusok indokolása A. mellékletének 15. pontjában és B. mellékletének 17. pontjában említett eseményeken.
- 243 Az ötödik jogalapot tehát mint megalapozatlant kell elutasítani.

A hetedik, a védelemhez való jog tiszteletben tartásának és a hatékony bírói jogvédelemhez való jognak a megsértésére alapított jogalapról

- 244 A hetedik jogalap két részből áll.

A hetedik jogalap első részéről

- 245 Hetedik jogalapjának első részében a felperes úgy véli, hogy amikor a Tanács valamely harmadik állam hatósága által hozott nemzeti határozatokra támaszkodik, köteles vizsgálni, hogy eljárási jogait konkrétan tiszteletben tartották az ezen intézkedések elfogadását eredményező nemzeti eljárásban, valamint hogy a Törvényszéknek felül kell vizsgálnia, hogy ezt a vizsgálatot elvégezték.
- 246 A felperes úgy véli, hogy a jelen ügyben az amerikai hatóságok nem tartották tiszteletben eljárási jogait. Egyáltalán nem kapott ugyanis információt arról a határozatról, amelyet vele kapcsolatban az Egyesült Államokban hoztak, holott az erről való értesítés teljes mértékben lehetséges volt, mivel a felperest Damaszkuszban (Szíria) és a Gázai övezetben is jól ismerik. Következésképpen akadályozták abban, hogy ismertesse észrevételeit és gyakorolja jogorvoslati jogát. Még ha az amerikai jogszabályok elő is írnának bírói jogorvoslatot, az értesítés és az indokolás hiányával sérült a hatékony bírói jogvédelemhez való joga. A Tanácsnak legalábbis azt kell bizonyítania, hogy az Egyesült Államok kormánya megkísérelte értesíteni a felperest, valamint hogy az erre tett kísérlet meghiúsult.
- 247 Figyelemmel arra, hogy egyrészt a Törvényszék – az első jogalapra válaszul – úgy vélte, hogy az amerikai határozatok érvényesen nem alapozhatják meg a felperes nevének a vitatott listákra való felvételét, és másrészt, hogy nevének az e listákra való újbóli felvétele a Home Secretary határozata hatályának fenntartásán, valamint a megtámadott jogi aktusok indokolása A. mellékletének 15. pontjában és B. mellékletének 17. pontjában említett eseményeken (lásd a fenti 138–144. és 161–163. pontot), nem pedig azokon a határozatokon alapul, amelyekből ezek az események erednek, a hetedik jogalap első részére nem lehet hasznosan hivatkozni.

A hetedik jogalap második részéről

- 248 Hetedik jogalapjának második részében a felperes előadja, hogy a Tanács a megtámadott jogi aktusok elfogadását eredményező eljárásban megsértette a védelemhez való jog tiszteletben tartását, mégpedig három ok miatt.
- 249 A felperes elsősorban azt rója fel a Tanácsnak, hogy nem küldte meg a számára az amerikai határozatok alapjául szolgáló komoly bizonyítékokat és jeleket, hogy ismertethesse az e határozatokkal kapcsolatos álláspontját.
- 250 Mivel az első jogalappal összefüggésben a Törvényszék megállapította, hogy az amerikai határozatok érvényesen nem alapozhatják meg a felperes nevének a vitatott listákra való felvételét, továbbá mivel nevének az e listákra való újbóli felvétele egyébként a Home Secretary határozata hatályának fenntartásán, valamint a megtámadott jogi aktusok indokolása A. mellékletének 15. pontjában és B. mellékletének 17. pontjában említett eseményeken (lásd a fenti 138–144. és 161–163. pontot), nem pedig azokon a határozatokon alapul, amelyekből ezek az események erednek, ezt az érvelést mint hatástalant kell elutasítani.
- 251 A felperes másodsorban azt rója fel a Tanácsnak, hogy a megtámadott jogi aktusok elfogadását megelőzően nem közölte vele a nemzeti határozatokból eredő eseményekre vonatkozó információkat és bizonyítékokat, és hogy nem hallgatta meg őt ezen információkkal és bizonyítékokkal kapcsolatban. Úgy véli továbbá, hogy a 2017. november 30-i levélben a Tanácsnak pontosítania kellett volna, hogy joga van ezeket kérni tőle.
- 252 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ítélezési gyakorlat értelmében a Tanács csak az érdekelt fél kérelmére köteles biztosítani a mindazokhoz a nem bizalmas jellegű adminisztratív dokumentumokhoz való hozzáférést, amelyek a szóban forgó intézkedésre vonatkoznak (lásd ebben az értelemben: 2011. november 16-i Bank Melli Iran kontra Tanács ítélet, C-548/09 P, EU:C:2011:735,

92. pont; 2012. november 15-i Tanács kontra Bamba ítélet, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 87. pont; 2016. július 28-i Tomana és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-330/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:601, 66. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

253 Márpedig a jelen ügyben a felperes ezt nem kérte.

254 Arra vonatkozóan, hogy a 2017. november 30-i levél nem említette kifejezetten a felperes azon lehetőségét, hogy a Tanácstól kérheti a nem a nemzeti határozatokból eredő eseményekre vonatkozó információkat és bizonyítékokat, meg kell jegyezni, hogy ez a levél tartalmazta azt a címet, ahová a felperes a Tanácsnak a felperes neve 2018. márciusi vitatott listákon való fenntartására irányuló szándékával kapcsolatos észrevételeivel fordulhat. Nyilvánvaló, hogy használhatta volna ezt a címet azért, hogy az említett információkat és bizonyítékokat kérje, amit nem tett meg.

255 E körülmények között a 2018. márciusi jogi aktusokat nem lehet megsemmisíteni amiatt, hogy a Tanács nem közölte a nem a nemzeti határozatokból eredő eseményekre vonatkozó információkat és bizonyítékokat.

256 A felperes harmadsorban úgy véli, hogy a megtámadott jogi aktusok indokolását tartalmazó 2018. március 22-i és július 31-i levelet ügyvédje helyett neki kellett volna címezni, mivel őt Damaszkuszban és Dohában (Katar) is jól ismerik.

257 E tekintetben meg kell állapítani, hogy konkrét és pontos indokolásnak az azon személyek és szervezetek részére való egyedi közlésére irányuló kötelezettség, akikkel, illetve amelyekkel szemben korlátozó intézkedéseket hoztak, lényegében a Hivatalos Lapban közzétett értesítés kiegészítésére irányul, mivel az utóbbi tájékoztatja az érintett személyeket vagy szervezeteket arról, hogy velük szemben korlátozó intézkedéseket fogadtak el, és felhívja őket, hogy kérjék ezen intézkedések indokolásának közlését, megadva a pontos címet, amelyre e kérelmet el lehet küldeni. Az érintett személyek vagy szervezetek egyedi értesítése tehát nem az egyetlen olyan eljárás, amelyet a velük szemben hozott intézkedésekről való tájékoztatásuk érdekében alkalmaznak (2018. december 14-i Hamász kontra Tanács ítélet, T-400/10 RENV, fellebbezés alatt, EU:T:2018:966, 175. pont).

258 Az ítélkezési gyakorlatból egyebekben kitűnik, hogy a korlátozó intézkedések indokolásával kapcsolatos egyedi értesítésre irányuló kötelezettség nem alkalmazandó minden esetben, hanem csak akkor, ha az lehetséges (lásd: 2018. december 14-i Hamász kontra Tanács ítélet, T-400/10 RENV, fellebbezés alatt, EU:T:2018:966, 176. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

259 Márpedig a jelen ügyben úgy tűnik, hogy a felperes címe még a jelen eljárásban is ismeretlen, mivel az általa a Törvényszék részére nyújtott összes információ csak egy város és egy ország (a katari Doha és a Gázai övezet) nevére korlátozódik (lásd ebben az értelemben: 2018. december 14-i Hamász kontra Tanács ítélet, T-400/10 RENV, fellebbezés alatt, EU:T:2018:966, 177. pont).

260 A Tanács tehát – a 2018. március 22-i és július 31-i értesítés közzététele mellett – címezhetette a felperes ügyvédjének a megtámadott jogi aktusok indokolását.

261 A fenti körülmények összességére figyelemmel a hetedik jogalapot mint megalapozatlant kell elutasítani.

A nyolcadik, „az indokolás hitelesítésének hiányára” alapított jogalapról

262 A Törvényszék által 2019. március 1-jén pervezető intézkedés keretében feltett kérdésre 2019. március 19-én adott válaszában a felperes felhoz egy nyolcadik, „az indokolás hitelesítésének hiányára” alapított jogalapot.

- 263 A felperes megjegyzi, hogy a megtámadott jogi aktusoknak a 2018. március 22-i és július 31-i levélben a Tanács által az ügyvédje számára megküldött indokolását nem írta alá ezen intézmény elnöke, ennél fogva pedig, hogy az – a Tanács 2009. december 1-jei 2009/937/EU határozattal (HL 2009. L 325., 35. o.; helyesbítések: HL 2010. L 55., 83. o.; HL 2010. L 175., 38. o.; HL 2015. L 64., 49. o.) elfogadott eljárási szabályzatának 15. cikkében megköveteltekkel ellentétben – nem volt hitelesítve.
- 264 A felperes előadja, hogy ilyen hitelesítés hiányában nem lehet bizonyos abban, hogy a neki megküldött indokolás megfelel a Tanács által elfogadottnak.
- 265 A Tanács – anélkül, hogy kérné a jogalap elfogadhatatlanságának megállapítását – a nyolcadik jogalapra vonatkozó észrevételeiben megállapítja, hogy a felperes azt csak a Törvényszék egyik kérdésére, a válaszban hozta fel, és hogy arra sem a keresetlevélben, sem a kiigazítási beadványban nem hivatkozott.
- 266 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 84. cikke alapján az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve ha az olyan jogi és ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel.
- 267 A jelen ügyben a nyolcadik jogalapot a felperes a Törvényszék által egy pervezető intézkedés keretében feltett kérdésre adott hozta fel, holott ezt a keresetlevél szakaszában is megtehetette volna. A jogalapot tehát elfogadhatatlannak kell minősíteni.
- 268 A Törvényszék azonban – a felek meghallgatását követően – hivatalból bármikor határozhat az imperatív jogalapokról (lásd ebben az értelemben: 2008. július 1-jei Chronopost és La Poste kontra UFX és társai ítélet, C-341/06 P és C-342/06 P, EU:C:2008:375, 48. és 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 269 Mivel a hitelesítés hiánya az EUMSZ 263. cikk értelmében vett lényeges eljárási szabály megsértésének minősül (lásd ebben az értelemben: 1994. június 15-i Bizottság kontra BASF és társai ítélet, C-137/92 P, EU:C:1994:247, 76. pont), a nyolcadik jogalap imperatív jellegű (lásd ebben az értelemben: 1998. április 2-i Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ítélet, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67. pont; 2000. március 30-i VBA kontra Florimex és társai ítélet, C-265/97 P, EU:C:2000:170, 114. pont), ily módon azt vizsgálni kell.
- 270 A kérdés érdemi részét illetően emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 297. cikk (2) bekezdésének első albekezdése a következőket mondja ki:
- „A rendelet, irányelv, valamint külön címzett kört nem tartalmazó határozat formájában elfogadott nem jogalkotási aktusokat az azokat elfogadó intézmény elnöke írja alá.”
- 271 Ezen túlmenően, a Tanács eljárási szabályzatának 15. cikke a következőket írja elő:
- „A [...] Tanács által [...] elfogadott jogi aktusok szövegét az elfogadásuk időpontjában hivatalban lévő elnök és a főtitkár írja alá. A főtitkár aláírási jogát átruházhatja a Főtitkárság főigazgatóira.”
- 272 A felperes által hivatkozott 1994. június 15-i Bizottság kontra BASF és társai ítéletben (C-137/92 P, EU:C:1994:247, 75. pont) a Bíróság egy, az Európai Bizottság által elfogadott határozattal kapcsolatban megállapította, hogy az ezen intézmény eljárási szabályzatában előírt hitelesítés célja a jogbiztonság garantálása a testület által elfogadott szöveg hivatalos nyelveken történő rögzítése révén.
- 273 A Bíróság szerint a Bizottság eljárási szabályzatában előírt hitelesítés – vitás esetén – lehetővé teszi annak vizsgálatát, hogy a közölt vagy közzétett szövegek teljes mértékben megegyeznek-e az intézmény által elfogadott szöveggel, így pedig kibocsátójának akaratával (1994. június 15-i Bizottság kontra BASF és társai ítélet, C-137/92 P, EU:C:1994:247, 75. pont).

- 274 A Bíróság szerint következésképpen a Bizottság eljárási szabályzatában megkövetelt hitelesítés olyan, az EUMSZ 263. cikk értelmében vett lényeges eljárási szabálynak minősül, amelynek megsértése megsemmisítés iránti keresetnek adhat helyt (1994. június 15-i Bizottság kontra BASF és társai ítélet, C-137/92 P, EU:C:1994:247, 76. pont).
- 275 Az 1994. június 15-i Bizottság kontra BASF és társai ítéletben (C-137/92 P, EU:C:1994:247, 75. és 76. pont) a Bizottság jogi aktusai kapcsán említett e szabályokat a Tanács jogi aktusaira is alkalmazni kell.
- 276 Éppúgy, mint a Bizottság jogi aktusaival kapcsolatban, a jogbiztonság elve megköveteli, hogy a harmadik feleknek lehetőségük legyen annak vizsgálatára, hogy a Tanács által közzétett vagy közölt jogi aktusok megfelelnek az elfogadottak jogi aktusoknak.
- 277 Ugyanez a helyzet annak ellenére, hogy a Tanács – a Bizottsággal ellentétben – nem alkot testületet. Az 1994. június 15-i Bizottság kontra BASF és társai ítéletben (C-137/92 P, EU:C:1994:247) ugyanis a Bíróság a jogi aktusok hitelesítésére irányuló kötelezettség indokolását többek között a jogbiztonság biztosításának szükségességére alapította, amely – vitatás esetén – lehetővé teszi annak vizsgálatát, hogy a közölt vagy közzétett szövegek teljes mértékben megfelelnek-e az intézmény által elfogadott szövegnek. Márpedig a jogbiztonság olyan általános jogelv, amelyet valamennyi intézményre – jellegétől függetlenül – alkalmazni kell, különösen akkor, ha – mint a jelen esetben – olyan jogi aktusokat fogadnak el, amelyeknek célja, hogy hatást gyakoroljanak a jogi vagy a természetes személyek jogi helyzetére.
- 278 A jelen ügyben kétségtelen, hogy a megtámadott jogi aktusoknak a felperes részére megküldött indokolásán nem szerepeltek aláírások, viszont ezek önmagukban olyan gépirásos dokumentumok, amelyeknek nincs fejléce, és nem tartalmazzak semmiféle olyan utalást – például dátumot –, amely alapján ezen iratokat a Tanácstól származó jogi aktusokként lehetne azonosítani, és meg lehetne határozni az elfogadásuk időpontját.
- 279 A nyolcadik jogalapra vonatkozó észrevételeihez csatolva a Tanács megküldte a Törvényszéknek a dátummal ellátott, valamint az elnök és a főtitkár által aláírt megtámadott jogi aktusokat.
- 280 Meg kell azonban állapítani, hogy ezek a jogi aktusok nem tartalmazzák az elfogadásukkal kapcsolatos indokolást.
- 281 Márpedig az EUMSZ 296. cikk alapján a Tanács által elfogadott jogi aktusokat indokolással kell ellátni, mivel ez a rendelkezés – az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően – megköveteli, hogy az érintett intézmény kifejtse az e jogi aktusok elfogadásához vezető indokokat oly módon, hogy az lehetővé tegye az érdekelt számára a meghozott intézkedések indokainak megismerését, az illetékes bíróság számára pedig a felülvizsgálati jogkörének gyakorlását (lásd ebben az értelemben: 2012. november 15-i Tanács kontra Bamba ítélet, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 282 Egy jogi aktus rendelkező részét megérteni és jelentőségét felmérni csak indokainak ismeretében lehet. Mivel a rendelkező rész és az indokolás elválaszthatatlan egységet alkot (1994. június 15-i Bizottság kontra BASF és társai ítélet, C-137/92 P, EU:C:1994:247, 67. pont; 2005. január 18-i Confédération Nationale du Crédit Mutuel kontra Bizottság ítélet, T-93/02, EU:T:2005:11, 124. pont) a jogi aktus hitelesítését megkövetelő rendelkezések alkalmazásában semmilyen különbséget nem lehet tenni a jogi aktus indokolása és rendelkező része között. Amennyiben – mint a jelen ügyben – a jogi aktus és az indokolás külön dokumentumokban szerepel, mindkettőt hitelesíteni kell, ahogyan azt ezek a rendelkezések megkövetelik, és az egyik dokumentumon szereplő aláírásból nem lehet megdönthető vagy megdönthetetlen módon vélelmezni, hogy a másik dokumentumot is hitelesítették.

- 283 Amint azt a Tanács a nyolcadik jogalapra vonatkozó észrevételeinek 29. pontjában maga is elismeri, jogi aktusainak aláírása lényeges eljárási szabályt képez. Következésképpen – mivel úgy tűnik, hogy a jelen ügyben a Tanács ezt a szabályt nem tartotta be – a megtámadott jogi aktusokat meg kell semmisíteni.
- 284 A Tanács vitatja ezt az elemzést.
- 285 A Tanács elsősorban azt állítja, hogy az ítélezési gyakorlat előírja számára, hogy a 2001/931 közös álláspont keretein belül a jogi aktusok indokolását különválassa maguktól a jogi aktusoktól. Így – ami a Tanács által elfogadott korlátozó intézkedéseket illeti – magának az ítélezési gyakorlatnak a következménye az a jelenlegi helyzet, amelyben a jogi aktusokat aláírták, az indokolásukat azonban nem, ily módon e tárgyban semmi sem róható fel neki, következésképpen pedig a jogi aktusokat nem lehet megsemmisíteni.
- 286 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az EUMSZ 296. cikk második bekezdése alkalmazásában minden jogi aktust indokolni kell, és hogy – a fenti 282. pontban megállapítottaknak megfelelően – a határozat rendelkező része és indokolása elválaszthatatlan egységet képez.
- 287 Igaz, hogy azon körülményre tekintettel, hogy az érintett személyekkel és szervezetekkel szemben felhozott kifogások részletekbe menő közzététele közérdeken alapuló kényszerítő megfontolásokba ütközhetne és sérthetné e személyek és szervezetek jogos érdekeit, elfogadásra került, hogy a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó intézkedéseknek csak a rendelkező részét és általános indokolását kell a Hivatalos Lapban közzétenni, mivel e határozat külön és konkrét indokolását más megfelelő módon kell formába önteni és az érintettek tudomására hozni (lásd ebben az értelemben: 2006. december 12-i Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran kontra Tanács ítélet, T-228/02, EU:T:2006:384, 147. pont).
- 288 Ez az engedékenység azonban csak a jogi aktusok közzétételére vonatkozik, magukra a jogi aktusokra nem, így ez nem érinti az EUMSZ 297. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében és a Tanács eljárási szabályzatának 15. cikkében előírt aláírási kötelezettséget.
- 289 A Tanács másodsorban jelzi, hogy a megtámadott jogi aktusokat az azokat alátámasztó indokolást a tagállamok egyidejűleg fogadták el az eljárási szabályzata 12. cikkének (1) bekezdésében előírt írásbeli eljárás végén.
- 290 Először is, a Tanács hatáskörrel rendelkező, a terrorizmus elleni küzdelmet szolgáló korlátozó intézkedésekkel foglalkozó munkacsoportja (COMET) megvitatta a felperes nevének a már meglévő indokolás alapján történő esetleges újbóli felvételét, és úgy vélte, hogy semmilyen új információ nem szól a felperes nevének a listáról való törlése mellett. A COMET ezek alapján véglegesítette a valamennyi érintett szervezetre és személyre vonatkozó indokolást.
- 291 Másodsorban, 2018. március 5-én, illetve július 3-án az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője ismertette a megtámadott jogi aktusok elfogadására irányuló javaslatát. 2018. március 8-án és július 5-én ezeket a javaslatokat a Tanács egyik munkacsoportja, jelesül a külkapcsolati tanácsosok munkacsoportja (RELEX) megvizsgálta, és véglegesítette e tervezetek szövegét.
- 292 Harmadszor, a Tanács főtitkára egy, az elfogadandó összes dokumentumot ismertető feljegyzést készített az Állandó Képviselők Bizottsága (Coreper) és a Tanács számára. Ennek alapján a Tanács főtitkára ekkor – a Tanács eljárási szabályzata 12. cikke (1) bekezdésének megfelelően – megindította az írásbeli eljárásokat. Az ezen írásbeli eljárásokat megindító dokumentumok pontosan közölték az eljárásokban érintett dokumentumokat, amelyek körében szerepeltek mind a megtámadott jogi aktusok tervezetei, mind pedig az az okkal kapcsolatos indokolások tervezete. Valamennyi tagállami delegáció jelezte az e tervezetekkel való egyetértését.

- 293 Ezen eljárások tiszteletben tartásából, valamint az azok alapján elfogadott dokumentumokból bizonyossággal kitűnik, hogy a megtámadott jogi aktusokat – köztük az indokolásokat – a Tanács fogadta el, és hogy azok ezen utóbbi akaratának eredményét képezik.
- 294 Ennek az érvnek nem lehet helyt adni.
- 295 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Tanács jogi aktusainak a Tanács elnöke és főtítkára általi, az EUMSZ 297. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében és a Tanács eljárási szabályzatának 15. cikkében előírt aláírása többek között arra irányul, hogy harmadik személyek meggyőződhetnek arról, a velük közölt jogi aktusokat valóban ez az intézmény fogadta el.
- 296 Másképpen fogalmazva: a Tanács jogi aktusainak hitelesítése elemezhető az ezen intézmény elnöke és főtítkára által tett megállapítás kifejeződéseként, hogy az érintett jogi aktust valóban ez az intézmény fogadta el.
- 297 Ez az eljárási szabály nem váltható fel az e jogi aktusok elfogadása céljából a Tanácsnál követett eljárás leírásával. Amennyiben a Szerződés és valamely intézmény eljárási szabályzata megköveteli, hogy ez az utóbbi tartson be egy, a jogbiztonság elve harmadik személyek vonatkozásában történő tiszteletben tartásának biztosítását célzó konkrét eljárási szabályt, azaz az általa elfogadott jogi aktusok aláírását, ez az intézmény nem mentesülhet ezen eljárási szabály tiszteletben tartása alól azon az alapon, hogy tiszteletben tartotta a belső szabályozásban előírt eljárási szabályokat.
- 298 A Tanács harmadsorban azzal érvel, hogy a jelen ügy kontextusa eltér az 1994. június 15-i Bizottság kontra BASF és társai ítélet (C-137/92 P, EU:C:1994:247) alapjául szolgáló ügyétől, amelyben a megtámadott határozat nem felelt meg a Bizottság által elfogadott változatnak. A Tanács jogi aktusai esetében a Tanácsnál alkalmazott belső eljárások miatt nem állhat elő ilyen helyzet, egyebekben a felperes nem adott elő semmiféle olyan elemet, amely arra utalt volna, hogy az indokolásokat az elfogadásukat követően módosították volna.
- 299 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az ítélkezési gyakorlat értelmében egy lényeges eljárási szabály megsértése a jogi aktus hitelesítésének hiányában anélkül is megvalósul, hogy szükség lenne többek között annak megállapítására, hogy a jogi aktust egy másik hiba is érinti, vagy hogy a hitelesítés hiánya kárt okozott a rá hivatkozó személynek (2000. április 6-i Bizottság kontra ICI ítélet, C-286/95 P, EU:C:2000:188, 42. pont; 2000. április 6-i Bizottság kontra Solvay ítélet, C-287/95 P és C-288/95 P, EU:C:2000:189, 46. pont).
- 300 Amennyiben szükséges, meg kell állapítani, hogy a Tanács beadványaiban soha nem hivatkozott arra, hogy lehetetlen volt hitelesíteni a megtámadott jogi aktusok indokolását.
- 301 Miután a megtámadott jogi aktusokat ellátták a Tanács elnökének és főtítkárának aláírásával, azokkal az e jogi aktusokra vonatkozó indokolásokat is el lehetett volna látni. Ezeket fel kellett volna tüntetni, mivel a megtámadott jogi aktusok és indokolásuk két külön dokumentumban szerepelt, továbbá mivel – amint az a fenti 281. és 282. pontból kitűnik – az utóbbiak az előbbiek elválaszthatatlan részét képezik.
- 302 A fenti 283. pontban jelzetteknek megfelelően maga a Tanács ismerte el az általa elfogadott jogi aktusok aláírásának fontosságát oly módon, hogy azt a Törvényszék által feltett kérdésre adott válaszában 29. pontjában lényeges eljárási szabálynak minősítette.
- 303 A Tanács végezetül azt állítja, hogy ha a Törvényszék úgy vélné, hogy a megtámadott jogi aktusok alaki hibában szenvednek, ez a hiba nem volna elegendő a megtámadott jogi aktusok megsemmisítéséhez.

- 304 Ezt az érvet szintén el kell utasítani. Mivel a Tanács jogi aktusainak a Tanács elnöke és főttkára általi aláírása lényeges eljárási szabályt képez, e szabály megsértésének – az ítélkezési gyakorlat értelmében – a megtámadott jogi aktusok megsemmisítését kell eredményeznie (lásd ebben az értelemben: 2015. június 24-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-263/13 P, EU:C:2015:415, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 305 Összegzésképpen: mivel a Tanács elnöke és főfőikára nem írta alá a megtámadott jogi aktusok indokolását, holott azok eltérő dokumentumokban szerepeltek, a nyolcadik jogalapnak helyt kell adni, és a felperest érintő részeikben meg kell semmisíteni a megtámadott jogi aktusokat.

A költségekről

- 306 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 307 A Tanácsot, mivel pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell saját költségeinek és a felperes részéről felmerült költségeknek a viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a „»Hamás-Izz al-Din al-Qassem«-et is magában foglaló »Hamás« (»Hamász«) szervezetre vonatkozó részeiben megsemmisíti a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló 2001/931/KKBP közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek jegyzékének naprakésszé tételéről, valamint a (KKBP) 2017/1426 határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. március 21-i (KKBP) 2018/475 tanácsi határozatot, a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint az (EU) 2017/1420 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. március 21-i (EU) 2018/468 tanácsi végrehajtási rendeletet, a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló 2001/931/KKBP közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek listájának naprakésszé tételéről, valamint a 2018/475 határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 30-i (KKBP) 2018/1084 tanácsi határozatot, valamint a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 2018/468 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 30-i (EU) 2018/1071 tanácsi végrehajtási rendeletet.
- 2) Az Európai Unió Tanácsa viseli saját költségeit, valamint a Hamász részéről felmerült költségeket.

Pelikánová

Nihoul

Svenningsen

Kihirdetve Luxembourgban, a 2019. szeptember 4-i nyilvános ülésen.

Aláírások